

ASTROTHEOLOGIE – seminář č. 34 Ing. J. Popelky

Duch.význam aspektu 150° - kvinkunx ve směru h.r. (pokrač.)

Tajemství věčného života a věčné smrti.

Podstata vědomí a nevědomí, spánku. Světlo a tma.

Co je smyslem života a kam vše spěje...

Dům techniky OV-Mar.Hory 7.10.2006

V dnešním semináři si dovysvětlíme podstatu aspektu kvinkunx (150°) ve směru h.r., ale než přistoupím k tomuto tématu, vysvětlíme si podstatu vědomí a nevědomí, podstatu spánku, vysvětlíme si, co je smyslem života, kam to všechno spěje, naznačíme si, že když se lidé naučí spát, mohou si každý den na vlastní zkušenosti ověřovat, že smrt neexistuje, protože můžete vědomě každou noc vstupovat do duchovních světů, atd.

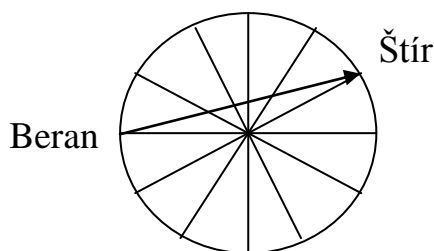
Pročítal jsem si semináře č. 21-25, kde jsem mimo jiné také poukázal na to, že na tyto semináře chodí málo lidí. Přemýšlel jsem, jestli má smysl, abych to dělal, atd. Každopádně smysl to má a to, že zde chodí tak málo lidí, mne vůbec nepřekvapuje, protože lidé milují tmu a lež. V okamžiku, kdy mají možnost se dozvědět něco podstatného, nezajímá je to. Přednáškové sály jsou přeplněny pouze tehdy, když vystupuje řečník, který lidi utvrzuje v jejich lžích. Lidé už nevěří v Pravdu. Většina lidí vůbec nevěří, že existuje něco, co se ukrývá pod pojmem Bůh a to je podstata toho, jak jsem říkal v některém z minulých seminářů, že je oko za oko, zub za zub. Jak vy ke Mně, tak Já k vám. Jak se člověk staví k Bytosti, která se ukrývá pod slovem Bůh, přesně stejným způsobem se staví tato Bytost k nám. Jestliže člověk kašle na Boha, Bůh kašle na člověka. Jestliže člověk touží poznat Boha, také Bůh touží poznat člověka. Bůh (skutečnost, která se ukrývá pod slovem Bůh) není žádné šílené mysterium. Myslím si, že v rámci těchto seminářů, které zde probíhají, bychom mohli pochopit, že Bůh je ta nejlogičtější věc, která v životě existuje, nic není tak logické jako Bůh. Problém je v něčem jiném: Já za svůj středně dlouhý život, co jsem zde, jsem v podstatě nepotkal člověka, kde bych měl naprostou jistotu, že žije vědomě s Bohem. Je to dáno tím, že lidé ve své mysli nechtějí pochopit, kdo to Bůh je a co se za tímto slovem ukrývá, a i když to někdo pochopí, co se ukrývá za slovem Bůh, tak nic pro to neudělají, aby v nich ožil, protože kdyby to chtěli učinit, museli by změnit své myšlení (zaběhnutý myšlenkový stereotyp), své citění a museli by změnit své chování (konání). Ale to od lidí neočekávejte. Oni opravdu milují tmu. Dnes si řekneme a ukážeme, že všeho do času. Bůh je život (a už se tomu musím smát, už se ani nezlobím) a lidé se zajímají vším možným jen ne jejich Životem. Jejich vlastní Život je v jejich očích to poslední. Oni milují smrt. Nechte mrtvé, ať pochovávají mrtvé, říkal Ježíš. Ale odmítat život můžete jen dočasně. Tito zarputilí popírači života jednou z toho života

budou vymazáni. Ať si někdo nemyslí, že má tu výsadu, že zde bude věčně (v duchovních světech). Všechno je do určité hranice a ti, kteří život odmítají, budou vygumováni navěky z knihy života.

Ano, Bůh je Láska, ale i Bůh se umí vytočit a nerad bych byl v situaci, aby se Bůh vytočil na mne.

Dnes navážeme na to, co jsme si říkali v posledním semináři:

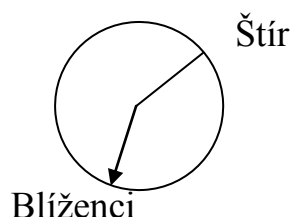
Aspekt 150° - kvinkunx ve směru h.r.

Minule jsme si vysvětlovali duch. význam úhlu 150° ve směru hod. ručiček. Ujasnili jsme si, že na rozdíl od jiných úhlů (aspektů) je to úhel složený, který sestává ze dvou skutečností: Trigonu (aspekt tvořivosti) a kvadratury (aspekt, kdy se něco manifestuje směrem ven). Probírali jsme si, proč každé znamení zvěrokruhu svírá 150° ve směru h.r. s určitým příslušným jiným znamením. Říkal jsem, že 150° v tomto směru představuje touhu. Když si vezmeme vztah mezi Beranem (určitá Individualita) a Štírem, vysvětlovali jsme si, proč Individualita musí toužit po tom, aby měla co nejvíce tužeb. Zde právě docházíme k obrovskému paradoxu: Mnoho východních směrů nás chtělo či chce učit, že člověk nesmí mít žádné touhy. Ale je to přesně naopak: Člověk musí mít tužeb co nejvíce a musí být co nejsilnější! Problém není v samotné tužbě či v přání, problém je jen v tom, po čem člověk touží! Jsou mé tužby fyzického rázu anebo jsou duchovního rázu? V tom je pointa příběhu.

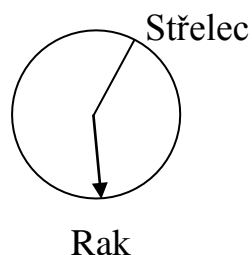
Během týdne jsem měl rozpravy s Bohem a On mi říkal: Jardo, to že se jmenuješ Popelka, je naprosto přiléhavé, protože Popelka není nic jiného než opomíjená žena. A Bůh říkal: Já si také připadám jako Popelka. Jsem tou absolutně nejdůležitější skutečností v životě a nejenom jednotlivce, ale i národů, galaxií, celého vesmíru, ale pozemšťané Mne berou jako naprosto nepodstatného a neustále Mne přehlíží. Lidé si neuvědomují, že kdyby Bůh z nich vystoupil a opustil je, tak okamžitě zemřou. Lidé milují všechno možné jenom ne svůj Život.

V min. semináři jsem vás chtěl vybídnout k tomu, abyste meditovali nad zvěrokruhem, abyste si sami mohli ujasnit, jak dvanáct základních životních principů funguje a v jakých jsou vztazích. Skončili jsme u toho, když jsme si vysvětlovali, že **zn. Štíra svírá 150° ve směru h.r. se znamením Blíženců:**

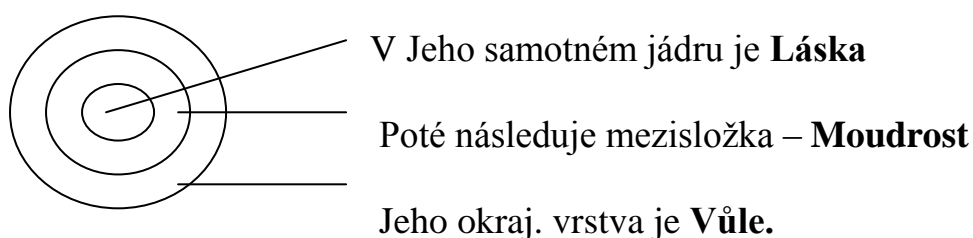
Štír je vodní znamení (emoce), kvalita Lásky = emočně prociťovaná Láska, a touha není nic jiného než emoce, které mám z Lásky (z tvořivosti). Štír je stejná kvalita jako je úhel 150° a tedy nejvíce touží po Blížencích, protože Blíženci jsou náš intelekt. Blíženci jsou vzdušné znamení (mysl) a je to aspekt Moudrosti = myšlenková Moudrost (intelekt). **Touha nejvíce touží po myšlenkovém pochopení.** To je ten důvod, proč astrologové vždycky tvrdí, že lidé ve znamení Štíra se snaží všemu přijít na kloub. Nikdo nad tím neuvažuje, ale to je důležitý životní princip: Jestliže něčemu nerozumíte, tak po tom ani netoužíte. Příklad: Když někdo před nějakého domorodce postaví televizor, který v životě neviděl a vůbec nerozumí, k čemu slouží, tak nechápe, k čemu mu bude a ani nebude po tom toužit. Ale když mu dáte nějaký kvalitní oštěp, tak bude po něm toužit daleko víc. **Nemůžete toužit po věcech, kterým nerozumíte. Teprve, až si něco ujasníte o určité věci, teprve tehdy ucítíte touhu po této věci.** Touha (zn.Štíra) nejvíce touží po myšlenkovém pochopení (Blíženci).

Kvinkunx Střelec – Rak:

Zn. Střelce svírá 150° ve směru h.r. se zn. Raka. Co nám tímto zvěrokruh naznačuje? Víme, že zn. Střelce je duchovní Moudrost, proto se v astrologii dává zn. Střelce do souvislosti s náboženstvím, filozofií, hledáním smyslu života, Střelec je Moudrost tvůrčího Ducha. Zn. Raka je naše astrální (emoční) tělo, v běžné lidské řeči se říká – osobnost (emoční struktura). Rak nám ukazuje, jak emočně prožíváme svůj vlastní život – základní skutečnost, že existujeme, jaký máme emoční dojem z našeho života. Víme, že Rak také představuje vnitřní bytí. Jestliže Kozoroh je fyzické, hmotné bytí (existence), protilehlý Rak představuje niterné bytí. Zde nám zvěrokruh říká důležitou věc: **Duchovní Moudrost nejvíce touží po vnitřním bytí.**

Když chodím po ulicích a dívám se do výrazu lidských tváří, či když sedím někde v hospodě a sleduji spolusedící, dospěl jsem k jednoznačnému závěru: Většina lidí mi připadá jako nějaká zvířátka, která tupě čekají, až budou poraženi. Nic je nezajímá, jen momentální fyzický prospěch. A potom, až zemřou a octnou se na druhé straně, tak se strašně všichni díví, kde se to octli a jsou hluboce nespokojeni s podmínkami, ve kterých se octli, a tam začnou ty výmluvy: A jak jsem mohl vědět, nikdo mi nic neřekl... atd. Ale to jsou jen výmluvy. Protože v souvislosti se zn. Střelce (duch. Moudrost, což je jedna ze tří kvalit Tvůrce vesmíru) vznikají Ideje, jen připomínám, jak je Tvůrce vesmíru koncipován:

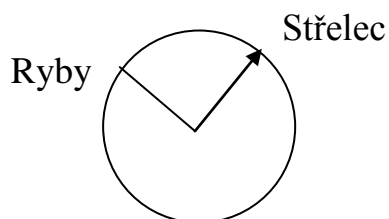
Teprve skrze složku Vůle Tvůrce opouští sám Sebe, vystupuje ze Sebe směrem ven a vzniká stvoření. Ve složce Moudrost vznikají Ideje. Celý vesmír vyjadřuje a znázorňuje určitou Ideu, kterou pojal Stvořitel a tato Idea byla před stvořením. Proto říkal Jan: Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. A skrze toto Slovo všechny věci učiněny jsou a nic není, co by nebylo učiněno tímto Slovem, takže chápeme, že toto Slovo byla určitá Idea, která vznikla v Tvůrci, a následně, co se odehrávalo a co se ještě nyní odehrává, to znamená to, co my nazýváme život a životní vývoj, není nic jiného než proces, kterým se naplňuje určitá Idea, která kdysi existovala v samotném Tvůrci. Takže být filozof, řešit záležitosti různých Idejí, to není nějaké marné plácání. To je řešení podstaty věci, protože Idea není nic nepraktického a abstraktního, **Idea ve své podstatě je určitý životní (a tvůrčí) princip**. Málokdo si uvědomuje, že veškerý život každého člověka je ovlivněn určitou Ideou. Lidé vůbec nic nedělají, než že jen slepě následují nějakou určitou ideu. Když se podíváme dnes kolem sebe: Lidé houfně navštěvují supermarkety, houfně se baví jen o penězích, to není materialismus, to je jen slepé následování určité ideje. Ta idea zní: Mé tělo je pro mne tou nejdůležitější věcí. Hmota mne učiní šťastným. To je idea, kterou lidé slepě následují. Ale nechápou jednu věc (a to je přirozenost hmoty), že hmota je dnes taková a zítra bude zase jiná a jednou nebude vůbec. Život lidí, kteří této ideji uvěřili, je podroben neustálé proměně a změně, takže to, po čem pachtí, když toho dosáhnou, jim vydrží pouze krátce, protože všechno podléhá změně, takže nakonec zjistí, že musí hledat zase něco jiného, což jim zase proteče mezi prsty atd., a jednou, až toto bude odstraněno, oni zaniknou. Takže nedívejme se na Ideje, že je to něco nepraktického, ale veškerý náš život je ovlivňován Idejemi. Idea není nic jiného než určitým způsobem usměrněná Láska. Láska je pořád jedna a ta samá. Ale

kdyby Láska zůstala jenom Láskou, byla by svým způsobem nuda. V takovém mono barevném světě by nikdo nechtěl být. Láska je příjemná, ale jestliže máte něco příjemného a máte to pořád každý den dokola, tak vás to přestane bavit. A je to právě díky Moudrosti, že Láska se projevuje neopakovatelnými způsoby. Můžeme říci, že je to Moudrost, která dává Lásce pestrobarevnost. Láska nejdříve vytváří Ideu, protože tato Idea je Láska působící určitým způsobem. Když chápeme, že Moudrost je něco jako tranzistor, který také usměrňuje elektrický proud, je to Idea, která také usměrňuje Lásku. Zde vidíme, že se nám zvěrokruh snaží říct důležitou věc: **Ideje touží po niterném bytí.** Zní to abstraktně, ale proč?

Minule jsem vysvětloval, že úhel 150° (úhel touhy) je úhel složený (na rozdíl od ost. úhlů). Vybízel jsem vás, abyste nad tímto přemýšleli:

Postup, jak k tomu došlo a jak vznikl úhel 150° :

Střelec (duch. Moudrost) není nic jiného než zviditelnění (vystoupení něčeho směrem ven). Aspekt zviditelnění je 90° , takže Střelec je zviditelněním znamení Ryb:

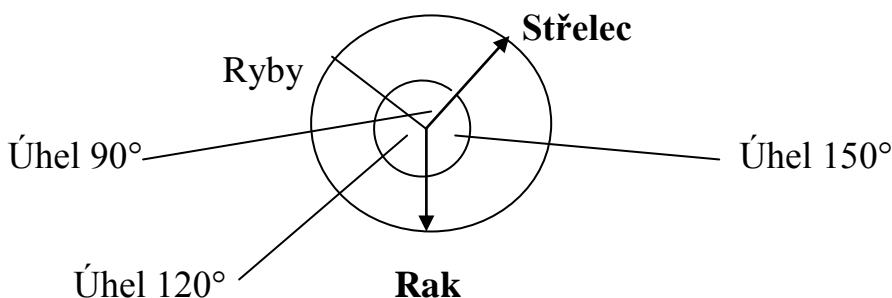

Ryby jsou emoční Moudrost (víra). Když se řekne slovo víra, každý si hned představí, že někdo musí jít do kostela. Ale víra ovlivňuje všechny lidi, ať chodí do kostela nebo ne. Víra není nic jiného než to, že máte emoční dojem z určité Pravdy. To znamená, že když vám někdo sděluje určitou Pravdu (fakt), nemusíte tento fakt slyšet poprvé a nemusíte ani tomuto faktu rozumět, ale každý člověk, když se setkal s určitou Pravdou, má z této Pravdy určitý emoční dojem. Pokud má příznivý emoční dojem, s touto Pravdou se okamžitě identifikuje (věří Ji), ale pokud z této Pravdy má špatný emoční dojem, odmítá Ji (nevěří v Ni). Všichni lidé podléhají určité víře. Copak by dnešní lidé mohli vést svůj životní styl, kdyby nevěřil v pravdu tohoto životního stylu? To nejde. Když člověk začne v sobě zažívat přítomnost Božství, dochází k naprosto jasnému přesvědčení (ale ne že něčemu věřím, ale protože jsem to zažil), že život je absolutně duchovní fenomén. Život nemá nic společného s hmotou. Ba naopak: Hmota je produktem Ducha. Hmota vznikla z Ducha a není to nikdy naopak, tak nevím, proč všichni filozofové řeší, co bylo prvotní či hmota nebo vědomí; ten, kdo položil takovou otázku, je pro mne primitiv, který vůbec nechápe, která bije. Většina lidí nelituje a dá za koncert Madony 4.000 Kč i více. Oni jdou a z toho show mají určitý pocit. Za tento pocit z nějakého show dají 4-5.000 Kč. Na druhý den už ani neví, že na nějakém koncertě byli, ale ty dvě hodinky měli nějaké emoce. Ryby jsou o tom, že byste měli mít emoce z určité Pravdy. Takže

nejenom nějaká muzika, nejenom nějaký film, ale i Pravda by měla ve vás vyvolávat příjemné emoce jako když posloucháte hudbu. Není náhodou, že se Kristus narodil na tuto planetu ve formě Ježíše právě v době Ryb. Řádový příslušník nějaké křesťanské církve nemůže docenit nádheru pravd, které nám sděloval Kristus skrze Ježíše. Teprve člověk, který začne sám v sobě zažívat své Božství a začne být Bohem vyučován, to znamená, že Bůh takovému člověku sděluje „tajemství“ a podstatu své Bytosti, teprve takový člověk pochopí, jaké říkal Kristus skrze Ježíše vysoké Pravdy (nejvyšší Pravdy) a že to říkal tak jednoduchým způsobem. Tehdy vám tato Moudrost začne znít jako rajská hudba. Ale kdo je dnes schopen hluboce procítit Pravdu? A navíc – duchovní Pravdu? Pro většinu lidí je Duch puch, Duch jim nevoní, protože jim velmi voní hmota.

Naznačil jsem, že duchovní Moudrost (Ideje) jsou vždycky zviditelněním určité víry. V co věříte, takové Ideje ve vás vznikají. Vaše víra se ve vás zviditelňuje tím, že ve vás vznikají určité Ideje, které vás nutí fungovat v životě určitým způsobem.

Minule jsme si vysvětlovali, že to, že se něco zviditelňuje, neprobíhá automaticky, ale probíhá to souběžně s jiným procesem a to je trigon, což není nic jiného než tvořivost:

Pouze tím, že určitá živá bytost něco vytváří (což je úhel 120°), jenom díky tomu dochází k zviditelňování. Jestliže nic neděláte, ani se nijak neprojevujete (nezviditelňujete). Když na zemi leží mrtvola, která nic nedělá (nevytváří), tak ani nevíte, kdo to byl, protože se nezviditelňuje. Aby se nějaká živá bytost zviditelnila, musí současně také něco tvořit. Jedna věc je – zviditelňování se směrem navenek, druhá věc je tvořivost. 150° ve směru h.r. je výsledek. Nemůžeme říct, že víra se ve vás zviditelňuje tím, že ve vás vznikají Ideje, ale současně musíte brát v potaz, že víra (to jsme si vysvětlovali, když jsme probírali úhel 120° - tvořivost) tvoří tím způsobem, že vám dává určité emoční bytí nebo-li vytváří ve vás určité vnitřní skutečnosti. Jestliže člověk v něco hluboce uvěří, tato víra automaticky (úhel 120°) začne tvořit. Vaše víra tvoří to, že ve vašem nitru vznikají určité niterné stavy (vnitřní skutečnosti). Může se stát, že když v něco věříte, ani si neuvědomujete, že tato víra ve vašem nitru vytvořila určité skutečnosti, protože tyto vnitřní skutečnosti se nemusí vůbec zhmotnit v tomto životě, ale zhmotní se okamžitě, až odejdete z této planety.

Anebo se zhmotní v dalším hmotném životě. Ale je to víra, která, když automaticky v něco věříte, vytváří ve vás vnitřní skutečnosti; psycholog by řekl, že na základě vaší víry se formuje vaše osobnost. Rak je niterné, emoční bytí (osobnost). Kde cítíte nejvíce svoji osobnost? V soláru. Všimněte si, jak vaše osobnost nebo-li to, jaký máte emoční dojem z vašich životů, reaguje, že se vám tam něco stahuje, když máte nepříjemný pocit, nebo se vám to místo uvolňuje, když máte příjemný pocit. Sídlo osobnosti je místo, které se nazývá solár plexus, nebo solární čakra.

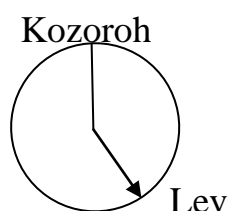
Zde si vysvětlujeme, proč duchovní Moudrost touží po Raku. Protože tím, že Ryby (víra) vytváří v našich nitrech určitou vnitřní skutečnost, dochází současně k zviditelňování určitých Idejí. Ideje chápou, že vstoupily do hry, že jejich vnější existence byla umožněna pouze tím, že víra vytvářela určité vnitřní skutečnosti. Idea jako taková ví, že kdyby víra v člověku nevytvářela nějakou vnitřní skutečnost, tak by sama neexistovala. Právě proto duch. Moudrost (Ideje) touží v první řadě po vnitřních skutečnostech. Každý filosof (a proto Idealista – tvůrce Idejí) v první řadě touží po vnitřním světě. Když v něco věřím, to znamená, že mám emoční pocit z určité Pravdy, který ve mně vyvolává určitou vnitřní skutečnost, čili mám nějaký emoční dojem z vlastního Bytí, ale mám i emoční dojem z bytí, které mne obklopuje, na základě toho ve mně vznikají Ideje, které formují a ovlivňují můj život a nutí mne žít určitým způsobem. Každý člověk během svého života má hodně Idejí, ale ta nejhlavnější Idea, která ovlivňuje všechny menší ideje, je to, čemu říkáme smysl života. Každý člověk má smysl života. Smysl života není nic jiného než jedna dominantní Idea, kterou každý má. Kdyby měl člověk ideu, že zde to stojí za prd a že v duchovních světech to je super, tak se člověk s takovou ideou bude snažit spáchat sebevraždu. Jestliže má člověk ideu, že pouze zde je dobře a myslí si, že žádný duch. svět neexistuje a že jen hmota je reálná, takový člověk se zde bude držet zuby nehty a nedej Bože, aby ho chtěl někdo odsud vypudit. V co věříte, takové vnitřní skutečnosti ve vás vznikají nebo-li vytváří se vaše osobnost a důsledkem toho je, že se ve vás objevují určité ideje. Z toho titulu vám říkám, že idea, aby mohla vzniknout, v první řadě touží po vnitřních skutečnostech.

Když přeběhnu od člověka k Bohu, říkal jsem také, že první, co Láska dělá, je, že vytváří ideje. To je důležitá věc, protože i Bůh si uvědomuje, že by se v Něm nikdy neprojevil Ideje, na základě kterých potom stvoří hmotný vesmír, pokud by určitá víra v Bohu nevytvářela nějaké vnitřní skutečnosti. Takže **jakákoliv Idea je výtvorem a vzniká a se zviditelňuje na základě toho, že určitá vnitřní Moudrost vytváří určité vnitřní Bytí.** Všechno hmatatelné a viditelné je vytvořeno určitou Ideou. Ale samotná Idea vzniká nebo se zjevuje, když určitá vnitřní Moudrost (Ryby) vytváří určité vnitřní Bytí. To možná lidská mysl nechce chápat, nechce se s tím smířit, že všechno, co zde vidíme, slyšíme, chutnáme, je projevením se něčeho, co původně bylo neviditelné. Pravda pro lidské oči je v první řadě neviditelná. Milovník Pravdy miluje neviditelný svět. Zde jsme si velice stručně ukázali, proč Sťelec (duch. Moudrost) – svět Idejí,

v první řadě touží po niterném Bytí. Protože tím, že určitá niterná Moudrost vytváří určité niterné stavy, jenom díky tomuto procesu se zviditelňují Ideje. Všimněte si, že to zažíváte každý den: Schválně se pozorujte, protože během každého dne, během jedné hodiny se vám mění vaše emoce. Každou chvíli se cítíte jinak a všimněte si, že každý váš emoční stav je automaticky doprovázen tím, že do vás vtékají určité ideje. (Extrémní příkl.): Když se cítím emočně velice špatně, tak do mě vstupuje idea: Ukonči toto trápení, tam je nějaká břitva a bude po starosti. Všimněte si, že to tak je, že každý emoční stav, který v sobě máte, je automaticky spojen s určitými idejemi.

Kvinkunx Kozoroh – Lev:

Za světem idejí se nachází Kozoroh. Kozoroh svírá 150° se znamením Lva.

Pozn. Budu přednášet na ezoterickém festivalu v Havířově, možná, že tam bude pár lidí, kterým řeknu, že ezoterický znamená niterný. Ezo je uvnitř, exo je vně. Řeknu jim, že **opravdová astrologie je ta nejduchovnější věda (nauka), která vůbec existuje. V astrologii jsou obsaženy všechny duchovní (životní) principy. Skrze zvěrokruh člověk dokonale chápe Stvořitele a také Jeho stvoření.**

Zde se dostáváme k důležitému mezníku, protože Kozoroh je zemské znamení, a víme, že země je vnějšek nebo-li hmota, je to kvalita bytí, takže Kozoroh je hmotné bytí. Proto se vždycky dává znamení Kozoroha v astrologii do souvislosti s kariérou, pověstí, kterou máme ve světě, atd., neboť Kozoroh nám říká, kde budeme ve světě umístěni, zařazení ve společnosti. Kozoroh je fyzické bytí, je to člověk z masa a kostí.

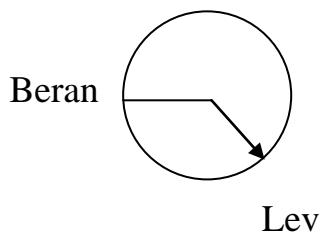
Po čem Kozoroh nejvíce touží? Po Lvu, což je naše srdce, což je Tvůrce vesmíru, a což je kreativita. To nám říká zvěrokruh. A ne zvěrokruh, ale Bůh. **Zvěrokruh není výmysl člověka, ale je stejně tak věčný jako sám Stvořitel. A je důležité, aby tam člověk začal Stvořitele vnímat ve zvěrokruhu, aby se naučil vnímat Jeho poselství. Toto poselství je ve zvěrokruhu věčně.**

Každá fyzická bytost (každá hmotná skutečnost) má v první řadě toužit po srdci. Dívejte se, když jdete po ulici, na lidi, vždyť to je tak jednoduché poznat, kdo je v kontaktu se svým srdcem a kdo ne. Uvidíte to jednoznačně v lidských očích. Dívejte se pozorně a zjistíte, že dnes skoro není možné potkat člověka, který by byl v kontaktu se svým srdcem. Anebo je to jeden ze sta? Tito lidé vůbec nenaplnují toto postavení, že Kozoroh touží (měl by toužit) po Lvu.

Jinými slovy: **Každé fyzické stvoření musí toužit po Lvu, což je určitá tvůrčí Energie, která je ukryta v našem srdci, protože tato tvůrčí Energie stvořila tento fyzický vesmír.** Pro dnešní pozemšťany (bytosti z masa a kostí) je všechno důležité jenom ne jejich Tvůrce, který je vůbec nezajímá. Tím lidé dávají jednoznačně najevo, že si nevážší svého vlastního života, milují mrtvé věci a tím, že milují mrtvé věci, sami sebe umrtvují. Jsou to chodící mrtvoly a ještě jsou na to hrdí! Každá fyzická bytost, která se ocitla ve vnějším fyzickém světě, musí v první řadě toužit po Tvůrci, po svém vlastním srdci, jinými slovy: po tvořivosti (Lev je tvořivost) jako takové, protože tím, že člověk ve svém fyzickém životě vede tvůrčí život, se stává šťastným. A protože šéfové tohoto světa nechtějí, aby lidé byli šťastní, ba naopak, chtějí, aby lidé byli co nejvíce nešťastní, tento princip dokonale naplňují tím, že se snaží, aby zaměstnání lidí bylo absolutně netvůrčí, aby tam chodili lidé z povinnosti, protože si musí vydělat peníze na nájem a jídlo, aby měli čím živit děti. Temné síly velice dobře ví, že je velmi podstatné, aby žádný člověk nevedl co nejméně tvůrčí život. Ale jak to vzniklo? Toto už je výsledek.

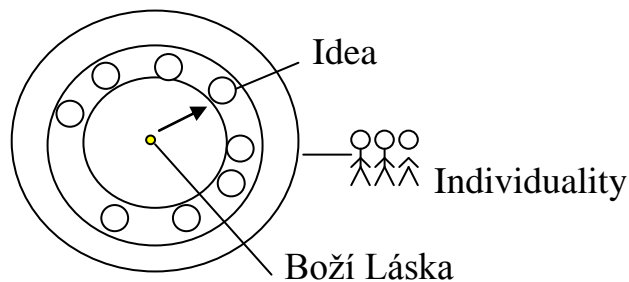
Aspekt touhy (opakování):

Znovu zopakují: Touha je výsledkem dvou současně probíhajících procesů. Jeden z těchto procesů je, že Beran je naše Individualita.

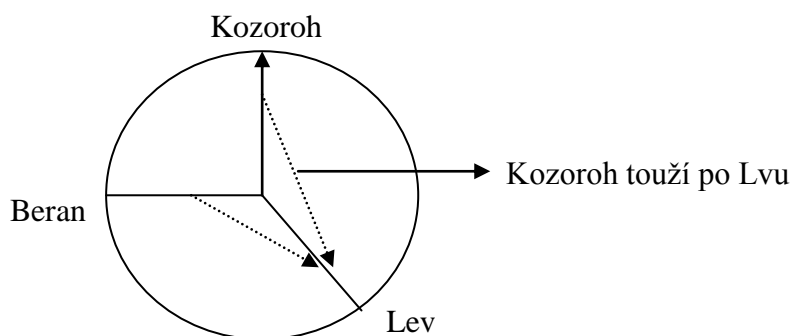
Každý člověk má hluboko ve svém srdci Božskou Bytost. Tato Božská Bytost je určitá neopakovatelná kvalita, která vystoupila z původně jediného Boha. Je to právě skrze Berana (naši Individualitu), že každý člověk může říct: Ano, Bůh je jeden (což je pravda), ale já mám svého vlastního Boha (což je také pravda).

Bůh tvoří tak, že nejdříve centrem Božství je Láska, která vytváří rozmanité

Ideje a každá Idea si vytváří určité Individuality, které uskutečňují tuto určitou Ideu. Nejdříve je podnikatel, který má chuť podnikat (tvořit), v prvním kroku si

musí vytvořit podnikatelský záměr (určitou Ideu), a teprve když má podnikatelský záměr, si najímá určité pracovníky (Individuality), které mu umožní tento podnikatelský záměr zrealizovat. Vesmír nevznikl primárně bezprostředně z Lásky, ale Láska při tvorbě vesmíru hrála hlavní roli jakožto motivační faktor. Bezprostředně uskutečňování fyzického (vnějšího) vesmíru Bůh uskutečňoval skrze své Božské Individuality. Tyto Božské (duchovní) Individuality (v Bibli nazývané Synové Boží, Ježíš Kristus byl jeden Syn Boží) tvoří tak, že se musí obracet tam, kde byl motivační faktor a musí tvůrčí energii čerpat z Toho, který to vyvolal, proto vám to ukazuje, že Beran (Individualita) tvoří skrze Lva - Lásku. A tím, že určitý Syn Boží (určitá Božská Individualita) tvoří skrze Lásku, dochází k zviditelňování vnějšího světa:

Uvědomme si, že to, že každá fyzická bytost má toužit po svém srdci, už je výsledek, který je výsledkem dvou probíhajících procesů, že každá Individualita tvoří skrze své srdce, a tím, že Individualita tvoří skrze své srdce, dochází k zviditelňování fyzického světa. Kdyby člověk neustále nereagoval na podněty svého srdce, tak sedí doma jen na židli a tupě kouká do zdi a nic by se nedělo, k žádnému zviditelňování by nedocházelo. Zde by bylo možná dobré říct: Co je to vlastně srdce?

Poznámka posluchače: Já bych řekl, že láska je ztotožnění se s nějakým objektem.

J.P.: V tomto případě ne. Už jsme si zde vysvětlovali, jaký proces prodělával Bůh sám v sobě než se dostal do Lásky. To, co jste nyní říkal, že Láska je ztotožnění se s určitým objektem, už je Štír (emoční Láska - touha). Emoční Láska je to, že cítíte určitou Lásku a emoce mají zákl. význam, že vás nutí splynout s něčím (někým) jiným, protože když dáte dva krystalky soli do vody, rozpustí se, jejich izolovanost zaniká a stanou se jednou skutečností. To je emoční Láska, ale já se nyní bavím o Lásce duchovní (Lev), to je Láska Kristovská. Láska Kristovská nechce splynout, ale chce tvořit, být sdílena a neustále rozmnožována. Láska Kristovská nechce splynout, ale chce ze sebe vystoupit ven, zvětšit se. Když většina lidí řekne srdce, dává to do kontextu s fyzickým srdcem, ale naše opravdové srdce má samozřejmě vztah s fyzickým srdcem, protože každá duchovní skutečnost se musí nějakým způsobem symbolizovat i hmotně. Fyzické srdce je jen hmotný symbol pro naše duchovní

srdce. Ale protože naše fyzické srdce je zhmotnělým symbolem našeho duch. srdce, tak vždycky to má určitý vztah. Naše duchovní srdce souvisí opravdu s naší hrudí, ale je to bod v naší duši (mysli). Je to bod v našem vědomí. Když jsem vysvětloval různé způsoby meditace, říkal jsem, že jednou musí člověk dojít k poznání, že srdce není pouze psychický bod ve vás, ale je to přímo živá Bytost. Vaše srdce je vaše pravé Já. Nemělo by se říkat: V mém srdci je Bůh, z určitého hlediska je to pravda, ale ta absolutní (nejvyšší) Pravda je ta, že Bůh je přímo mým srdcem. To je to, že každá fyzická bytost, každý tvor má toužit po svém srdci, po svém Bohu (Tvůrci). Je to výsledek procesu, kdy určitá Božská Individualita tvoří skrze srdce a díky tomu vzniká fyzický svět, takže fyzický svět by si měl uvědomovat, že jeho existence je podmíněna tím, že zde někdo tvoří skrze srdce, skrze Tvůrce. Člověk musí znát tento model: Tím, že na počátku byla původně jediná univerzální Láska, která vytváří v prvním kroku rozmanité Ideje (a každá Idea si vytváří rozmanité Individuality), takže pokud chce Individualita tvořit, nemůže tvůrčí energii čerpat odjinud, než z tohoto samotného jádra Božství, ale tím, že z této původně jediné nádrže čerpají rozmanité Individuality a tuto tvůrčí energii používají v souladu se svou Individualitou, tak tím se původně jediná Láska začíná rozčleňovat do mnoha podob. V podstatě i Láska, která byla na začátku jediná, toužila po tom, aby se mohla zindividualizovat a získat rozmanité podoby, což se děje tím, že s touto Láskou pracují a používají Ji rozmanité Individuality.

Poznámka posluchačky: A co to je, když někdo tvoří bez Lásky?

J.P.: Nelze tvořit bez Lásky. Vždycky tam nějaká láska je. Když to není intenzivní silná láska, tak to necítíš, ale kdybys šla do pozadí (hloubky) toho, proč něco děláš, zjistíš, že tam je vždycky nějaká láska. Otázka je, jestli to je Láska pozitivní nebo láska negativní. I satan má lásku, on miluje zlo, miluje, když může ubližovat.

Vzpomněl jsem si na jeden výrok, který mě napadl: **Kdo uctívá Ježíše, nepochopí ani Krista, ani Sebe. Kdo uctívá sám Sebe, pochopí jak Krista, tak Ježíše.**

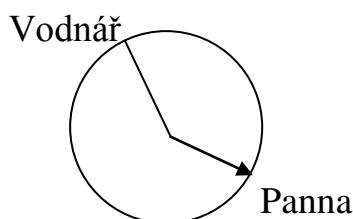
Zbývají nám dvě poslední znamení a jim odpovídající znamení, po kterých touží, abychom si dokončili podstatu úhlu 150° ve směru h.r.:

Je to paradox, ale znovu zopakuji: **Někomu se může zdát, když se zde řeší takové myšlenky, že je to abstraktní, tím pádem neužitečné a nepraktické. Ale skutečnost, která se ukrývá za slovem Bůh, je ta nejvyšší abstrakce. Tyto úvahy, které zde rozvádím, nemusí mít bezprostředně využití v praktickém životě, ony fungují, ale mají bezprostřední dopad na to, aby se vaše mysl natolik zjemnila (byla schopna abstraktně uvažovat), že je potom schopna do sebe absorbovat Božství. Bez těchto úvah se vám to**

nepodaří. Abych byl přesnější: Bez vaší schopnosti uvažovat nad těmito tématy je to nemožné.

Kvinkunx Vodnář – Panna:

Znamení Vodnáře svírá 150° ve směru h.r. se znamením Panny.

Víme, že skutečnost, která se ukrývá za Vodnářem, je schopnost spolupracovat a schopnost přemýšlet. Víme, že Vodnář je sloučením dvou prvků – živel vzduch (mysl) a kvalita Lásky (tvořivost). Když si to skloubíme, co to je mysl, která něco vytváří? Je to mysl pracující – naše schopnost přemýšlet. Po čem naše schopnost přemýšlet (Vodnář) nejvíce touží? Po Panně, která je také skloubením dvou prvků – živel země (vnějšek, něco se zviditelnilo) a kvalita Moudrosti, tedy zviditelnění Moudrosti. Už je to snad jasné: Mohla by vůbec být ve hře naše schopnost přemýšlet, kdyby nebyla zviditelněna nějaká Moudrost? Kdybyste nevnímali určitou Moudrost, vaše schopnost přemýšlet by vůbec nefungovala. O čem byste přemýšleli, když byste nevnímali žádnou Moudrost? To nejde. **Každý myslitel nejvíce touží po tom, aby vnímal co nejvíce Moudrosti.**

Když se na to podíváme z jiného významu, že **Vodnář není jenom naše schopnost myslet, ale je to také schopnost spolupracovat, tak každý člověk (bytost), který rád spolupracuje a je laděn na skupinovou (týmovou) práci, touží nejvíce po zviditelnění Moudrosti, protože tím, že se něco zviditelňuje (vchází do vnějšího projevu), dochází i k rozčleňování. Kdyby nebylo hmoty, jsme pořád součástí jednoho oceánu Života. Ale tím, že něco ze Života vystupuje směrem ven, tento původně jediný Život se začíná rozčleňovat na jednotlivé dílčí skutečnosti. V každém zemském znamení (Panna, Kozoroh a Býk) dochází k procesu rozčleňování, to znamená, že:**

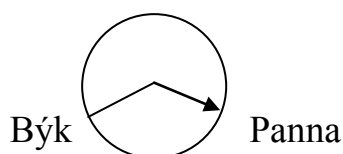
Panna rozčleňuje Moudrost.

Kozoroh rozčleňuje Bytí.

Býk rozčleňuje Lásku.

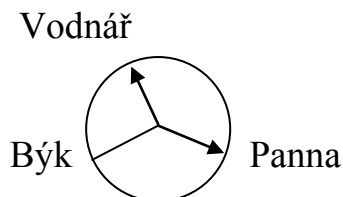
Každý člověk, který chce spolupracovat, touží po tom, aby došlo k zviditelnění Moudrosti a tím pádem k rozčleňování, protože teprve tehdy dochází k tomu, že každý člověk má v sobě určitou Moudrost, která je jeho vlastní a víme, že Moudrost souvisí s Ideou (určitým smyslem života), takže na základě Panny dochází k tomu, že každý člověk má svoji

Moudrost a každý člověk má svůj vlastní specifický smysl života. A jenom díky tomu, že každý člověk má svůj specifický smysl života (je nucen fungovat jinak), je možnost spolupráce. Kdyby všichni měli stejný smysl života, spolupráce by byla skoro nulová, protože když to uskutečňuji já, nemusí to uskutečňovat někdo jiný. Znovu si uvědomme, že je to už výsledek. Myslitel touží po tom, aby si uvědomoval určitou Moudrost (aby mu byla zviditelněna) a to je výsledek toho, že Býk tvoří skrze Pannu (úhel 120°):

Býk je naše schopnost projevit Lásku nebo-li tvořivost. Jedním slovem tomu říkáme – práce. Ale většina lidí dnes nepracuje jako Býk. Většina lidí pracuje jako osel. Býk v ryzí podobě je vaše schopnost projevit navenek vaše srdce. Každý člověk má svého Lva – tvůrčí talent na něco. Neexistuje situace, že by dva lidé měli stejný talent. Ale k čemu vám je váš talent, který leží někde na dně (v hlubině) vašeho srdce a není k ničemu používán? Tak jako kdyby nebyl. Většina lidí žije, jako kdyby žádný talent neměli, oni většinou fungují podle toho, co jim nařídí jejich společnost (systém). Jejich talent je nevyužit a systém má velký zájem na tom, aby se tento talent neprojevil. Srdce vám ukazuje, v čem spočívá váš talent, ale Býk je vaše schopnost tento talent zviditelnit a jak to zviditelníte? Skrze práci – nějakou tvůrčí činnost, kterou jste schopni projevit určitou hmatatelnou činností.

Každý Býk (pracovník) tvoří tím, že vytváří (zviditelňuje) určitou Moudrost. Příklad: Když nastoupíte do nějakého zaměstnání, zpočátku nevíte, která bije, trvá vám nějakou dobu než jste schopni se natolik kvalifikovat, abyste byli schopni tuto práci solidně odvádět. Když získáte nezbytnou kvalifikaci pro tuto vaši novou práci a začnete ji konat, tak na základě toho, jak tuto práci konáte, se vám začnou postupně otvírat oči, najednou začnete zjišťovat nějakou Moudrost a na základě této Moudrosti, kterou čím dál více vnímáte, svoji práci čím dál více vykonáváte lépe a dokonce tuto práci modifikujete a děláte ji čím dál efektivněji a tvořivěji. **Teprve na základě práce se člověku otvírají oči a vnímá čím dál více Moudrosti.** Opravdu nacisté měli pravdu, když měli na koncentráku nápis: „Arbacht Macht Frei.“ Ale v této modifikaci: Práce vám opravdu otvírá oči a začnete vnímat určitou Moudrost. Kdybyste nepracovali, nemůže do vás vstoupit žádná Moudrost, neodhalíte Ji. Když zemědělec pracuje (orá půdu, zasévá rostlinky), na základě této činnosti začne čím dál více rozumět přírodě, což mu umožňuje, aby začal pracovat lépe, aby začal šlechtit úplně nové druhy rostlin... Jen díky tomu, že někdo pracuje, tak tento pracovník je tvůrčí v tom, že dochází k odhalování čím dál větší Moudrosti a souběžně s tím dochází k zviditelňování Býka - vnější pracovitost se zviditelňuje pracující myslí:

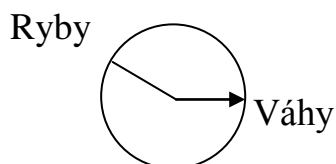

Tím, že pracujete, se zviditelňuje vaše schopnost přemýšlet. Když nikdo nic nedělá, nemá důvod přemýšlet, ale tím, že člověk něco dělá navenek, automaticky je aktivována jeho myslící schopnost. Děje se to tím, že když pracujete, začnou se vám postupně otvírat oči, začnete si uvědomovat určitou Moudrost, kterou jste předtím nevníмали, protože jste předtím v tomto oboru nepracovali. Ale když pracujete v určitém oboru, začne se vám odhalovat určitá Moudrost a na základě toho se zviditelňuje vaše schopnost přemýšlet.

Konečným výsledkem je: Každý myslitel touží po tom, aby si uvědomoval co nejvíce Moudrosti. Protože čím více Moudrosti si uvědomujete ve svém životě, tím více potravy získává vaše schopnost přemýšlet. Čím více Moudrosti si uvědomujete, tím více také získáváte možnost spolupracovat s jinými lidmi, protože víte, že každý člověk má svou vlastní Moudrost, svou vlastní inteligenci, svůj smysl života a na základě rozmanitosti smyslu života jsme schopni spolupracovat.

Kvinkunx Ryby – Váhy:

Znamení Ryb svírá 150° ve směru h.r. s Váhami, což nám říká, že Ryby jsou víra, takže každá víra nejvíce touží po Váhách (myšlenkové bytí+vztahy).

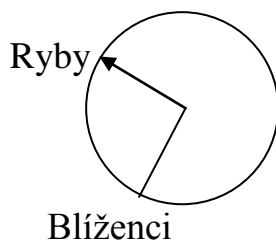

Víra je emoční dojem z určité Pravdy. Mohli byste mít emoční dojem z určité Pravdy, kdybyste měli prázdnou mysl? To nejde. Teprve, když do vaší mysli vstoupí nějaké myšlenky a začnou v ní přebývat, teprve tehdy můžete cítit nějaké emoce z Pravdy (začnete v něco věřit). Jak říkal náš profesor na střední škole: V zdravém těle zdravý duch, prázdná hlava – plný břuch. Naše schopnost cítit pravdu je podmíněna tím, že vůbec ve své mysli něco máte. Proto **každá víra nejvíce touží po bohatém myšlenkovém bytí nebo-li každá víra touží po tom, aby ve vaší mysli bylo co nejvíce myšlenek.** Když máte ve své mysli hodně myšlenek, může se vaše víra o to více vyřádit a můžete ji cítit nejintenzivněji.

Myšlenka je vztah. Myšlenka bez vztahu je nemyslitelná. Myšlenka je jen snaha definovat vztah mezi dvěmi skutečnostmi. Jaký je rozdíl mezi traktorem? Žádný, žádná myšlenka nemůže přijít, protože nemá možnost být ve vztahu vůči něčemu. Ale když řekneme: Jaký je rozdíl mezi Sluncem a Měsícem? Tam už

můžeme určitý vztah vytvořit a můžeme něco myšlenkově formulovat. Z toho vyplývá důležitá věc: **Aby mohl každý člověk prožívat (a cítit) svoji víru, touží v první řadě po vztazích.** Kdybyste nebyli ve světě vztahů (obecně), nemůžete cítit víru. Co se týká partnerských vztahů, kdybyste neměli partnera, nemůžete být cvičeni ve schopnosti věřit. Zde vidíte, že víra je ve vztazích podstatná. Vztah je v první řadě o důvěře. Ale to je už výsledek.

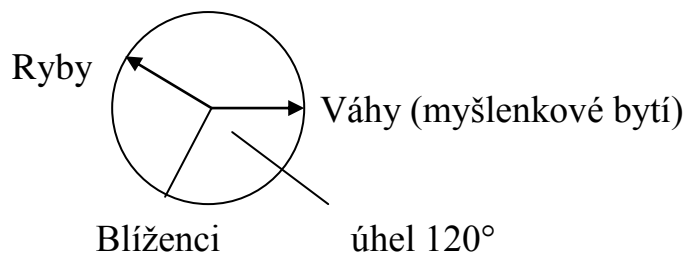
Jak to funguje: Jestli si vzpomínáte, když jsme probírali kvadraturu ve směru h.r., říkali jsme si, že to je zviditelnění (projevení se navenek). Víra (Ryby) není vůbec nic jiného než zviditelnění Blíženci:

Blíženci jsou intelekt (myšlenkové pochopení) a myšlenkové porozumění se projevuje vírou, což je zásadní moment. Většina lidí si myslí, že věřící jsou ti, kteří něčemu nerozumí. Když není někdo schopen něčemu porozumět, přimkne se k nějaké sektě, víře a slepě v to věří. Ale to je přesně naopak: Každá víra je zviditelněním určitého intelektu (myšlenkového pochopení). Jestliže něčemu ve své mysli velice dobře rozumím, toto dobré myšlenkové pochopení se projeví i kvalitní vírou. Jestliže něčemu myšlenkově nerozumím vůbec, projeví se to špatnou, nekvalitní vírou. Když určité Pravdě myšlenkově dobře porozumím, tím větší a silnější mám z této Pravdy silnější emoční dojmy. Když něčemu vůbec nerozumím, tak z toho vůbec nemám kvalitní emoční dojmy a projevuje se to tak, že můžu mít z takové pravdy strach, taková pravda ve mně vyvolává obavy a to je základní příčina, proč se lidé dostávají do područí jehovistů a dalších sekt, to je uctívání něčeho na základě strachu. Když jsme si probírali kvadraturu mezi Blíženci a Rybami, říkal jsem, že s tímto velmi pracují také novináři a TV, oni vám dávají takové myšlenkové pochody, aby ve vás vyvolali co největší emoční reakce na určité pravdy, ale na takové pravdy, které vás vedou někde do háje... Víra je zviditelněním intelektu, což je zásadní věc. Kvalitní intelekt – kvalitní víra. Pravda mi zní jako symfonie. Nekvalitní intelekt – stupidní víra. Ale toto zviditelnění intelektu vírou je důsledkem určitého procesu. V čem spočívá tvůrčí potenciál intelektu? Blíženci svírají 120° s Váhami (myšlenkové bytí). Je to moc abstraktní?

Funguje to tak, že když do vaší mysli vstupují informace (myšlenky), začnete ve Vodnáři o těchto myšlenkách přemýšlet, na základě tohoto přemýšlení časem dojdete k myšlenkovému porozumění těmto myšlenkám, ale teprve tehdy, když těmto myšlenkám rozumíte a pochopíte, že jsou rozumné, teprve jim dovolíte, aby se usídlily ve vaší mysli. Pokud vám váš intelekt řekne,

že tato myšlenka je hloupost a blbost, nedovolíte jí, aby se zabydlela ve vaší mysli.

To je ten tvůrčí potenciál mezi Blíženci a Váhami. Když vám některá myšlenka připadá rozumná (řekne vám to váš intelekt), dovolíte, aby taková myšlenka začala existovat ve vaší mysli (Váhy). Pokud vám intelekt řekne, že to je blbost, okamžitě dáváte tuto myšlenku pryč a vůbec jí nedovolíte, aby se zabydlela ve vaší mysli. Tím, že intelekt rozhoduje, co ve vaší mysli je a co tam není, jinými slovy: Intelekt vytváří vaši mysl (co v ní je), současně s tím dochází ke zviditelňování vaší víry, že máte určitý emoční dojem z této pravdy. Jsou to současně dva pochody, které probíhají simultánně. Váš intelekt vám řekne: Tato myšlenka je blbost, to je stupidita. Z takové pravdy máte špatný emoční dojem a proto se taková myšlenka nestane trvalým obyvatelem vaší mysli. Jestliže vám váš intelekt řekne, že tato myšlenka je pravdivá a správná, máte z ní příznivý emoční dojem a s radostí ji necháte přebývat ve vaší mysli. To je důvod, proč vaše víra touží v první řadě po tom, aby do vaší mysli vůbec něco vstupovalo, aby bylo vůbec nějaké myšlenkové bytí. Kdybyste neměli žádné myšlenkové bytí, vaše schopnost radovat se z pravdy (prociťovat ji) by vůbec nemohla existovat.

Doplnění: V klasické astrologii mají Ryby většinou negativní přívlastky. Říká se, že Ryby souvisí s věznicemi, nemocnicemi, psychiatrickými ústavy, s prostředím, ve kterém jste omezováni, že to je naše karma. Zde vám tento důležitý životní princip ukazuje, že nemocnice, věznice, ústavy, karma je jenom důsledkem toho, po jakých vztazích toužíte. Podle toho, po jakých toužíte vztazích, to se v první řadě projeví vaší tzv. karmou. Tím jsme si vysvětlili podstatu 150° úhlu ve směru hodinových ručiček.

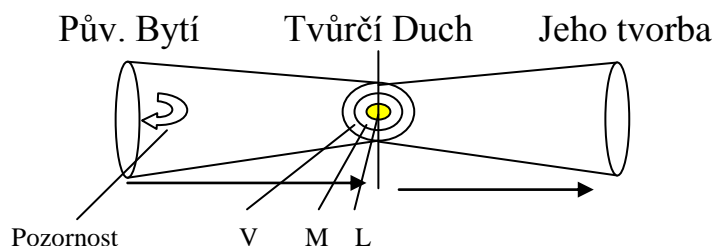
Stručně o významu 150° proti směru h.r.:

Logicky by mělo následovat vysvětlení úhlu 150° proti směru h.r. Základní význam zde je Panna (zjevování Moudrosti). Tento úhel má význam uvědomování si (zjevování) Moudrosti. (Předcházející úhel byl vztah mezi Beranem a Štírem (touha), což je aspekt touhy.) Tento úhel nám říká, že každé určité znamení se má snažit hledat Moudrost v první řadě v určité jiné kvalitě.

Než k tomu ale dojdeme, zjevíme si zásadní životní Moudrost, která se projevuje ve všem ostatním.

Tajemství věčného života a věčné smrti.

Poslední semináře jsem pořád opakoval proces, když původně neprojevený Bůh sám sebe transformoval, až se změnil na Boha tvůrčího a teprve tento tvůrčí Bůh (tvůrčí Já) stvořilo vesmír (správněji řečeno: stvoření). Stvoření sestává ze tří skutečností - hmoty, mysli a emotivity. Kreslil jsem schéma:

Radoval jsem se z toho, že zde máme komplexní obrázek a komplexní pochopení, ale nyní bychom si měli říct, že to není úplné, je třeba to dále rozšířit, abychom pochopili, že se v tom ukrývá ještě víc, ukrývá se v tom tajemství věčného života a věčné smrti, dále se v tom ukrývá: Nikdo nepřichází k Otci nežli skrze Mne; dále se v tom ukrývá podstata vědomí a nevědomí, podstata spánku, a podstata všeho...

Poznámka:

... Já vás zde nutím přemýšlet, zaměstnávám vaši mysl tak moc, že zapomínáte na sebe, že to, co vám říkám, vás natolik upoutává, že ztrácíte kontakt se svým Já, ale to je právě ten mechanismus, jak byla stvořena žena z Adamova žebra (již jsem to vysvětloval na semináři): Když Hospodin Bůh umístil Adama do Edenu (když vytvořil člověka z prachu země), nechal ho tam fungovat a jednoho dne ejhle – je nedobré být člověku samému a udělal mu společnici. Ale Tvůrce mu ji neudělal hned. Když se Tvůrce rozhodl, že Adamovi udělá družku, první, co udělal, bylo, že nechal k Adamovi přijít všechny zvířata a řekl mu: Všechny je pojmenuj. Adam začal všechno pojmenovávat a teprve tehdy Hospodin na něj seslal tvrdý sen, vyňal z něho žebro, z kterého udělal ženu. To je přesně ten sám mechanismus, když vám zde říkám věci navíc a pro vás to zní abstraktně, protože se nemáte pořádně čeho chytnout a jste ve své mysli tak spoutáni, že zapomínáte na sebe a v tomto stavu (Adam byl také nucen přemýšlet) On vytvořil z něho úplně novou mysl – společnici, kterou předtím neměl. Kdybyste nepřemýšleli a mysl nepoužívali, jste v pohodě. Ale když vás někdo nutí přemýšlet, tak vás to sice zpočátku bolí, ale potom zjistíte, že máte úplně novou společnici. Takže když zde funguju, upoutávám na sebe vaši pozornost, a také odvádím vaši pozornost od vás samotných, tak se budete tvářit divně – budete nešťastní sami bez sebe. Ale to

nevadí, vydržte to tady ty tři a půl hodinky, ono se vám to potom bohatě vrátí. Za chvíli si vysvětlíme, co je to spánek.

Dotaz posluchače: Má to souvislost s astrálem?

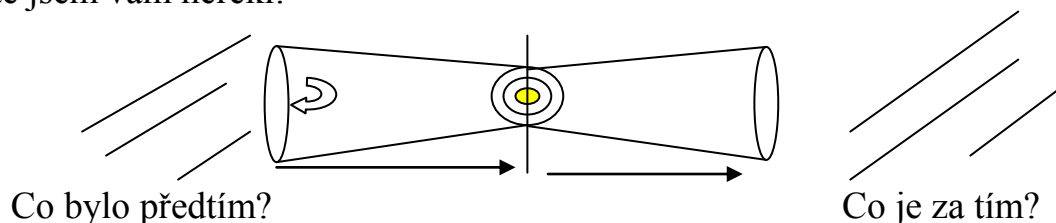
J.P.: To, že to má souvislost s astrálem, je jasné, ale to už je důsledek. Spánek jako takový je zvláštní stav, jste mrtví a současně živí najednou. Jste mrtví, protože vůbec o sobě nevíte, ale současně jste živí, protože byste se jinak neprobudili.

Dotaz posluchačky: A proč to tak musíme dělat, abychom si odpočinuli?

J.P. To si řekneme.

Na posledních asi čtyřech seminářích jsem pořád omílal dokola tajemství Života, co to Život je a o co Mu jde. Říkal jsem, že podstatou všeho je Já Jsem, toto Já Jsem se v určitém okamžiku zaktivizovalo, vznikla pozornost, Já Jsem obrátilo pozornost vůči Sobě (na Sebe sama), začlo si uvědomovat svoje Já, pocit Jáství se zintenzivňoval, až v určitém okamžiku došlo k explozi (kosmickému „orgasmu“), došlo ke vzniku tvůrčího Já, které má tři složky – Lásku, Moudrost a Vůli (viz obrázek výše), toto tvůrčí Já začne ze sebe vyzařovat energie (nazýváme to hmotou – směr ven), hmota má různé úrovně, to znamená to první bezprostřední vyzařování Ducha je duchovní hmota, potom může tato energie hrubnout, až nakonec vznikne hmota, kterou známe z tohoto vesmíru (nejhrubší hmota), a je to srandovná, jak se zde pořád někdo přetlačuje, co bylo první, zda hmota nebo vědomí, ale hmota není nic jiného než vyzářený Duch, to je taky Duch! Hmota není protipól Ducha. Hmota není nic jiného než vyzářený Duch! Lidé ale nechápou, že tato hmota je vyzářena z negativního ducha (satana). Kdybychom byli ve světě, kde je hmota, kterou vyzařuje přímo Kristus (naše tvůrčí Já), tak tam vůbec není hmota jako protivenství, tam je to blaženost. Hmota vstupuje do mysli a říkali jsme si, že mysl je krajní hranice stvoření, je to vyzáření Ducha maximálně směrem ven, takže a je to paradox – mysl je hmotnější než samotná hmota. Od mysli se energie (hmota, která vstupuje do mysli) odráží a tento odraz není nic jiného než emoce, které jdou zpět k tvůrčímu Duchu, a skrze emoce tento tvůrčí Duch získává zpětnou vazbu. Nyní bych toto vše ještě více rozvedl a upřesnil v širších souvislostech.

Ještě jsem vám neřekl:

To, co jsme si předtím vysvětlili, byl jen jakoby výsek. Zde také pochopíte, proč jsou nebezpečné směry jako je buddhismus atd.

Kde to všechno začalo...

1. Stav – JSEM: JSEM = VĚDOMÍ = BYTÍ

Nezačalo to v tom, jak jsem říkal – v Já Jsem. Ono to začalo ve stavu, který bych nazval správněji – JSEM. Prabytí, praživot, opravdová podstata, za kterou se už nikdo nemůže dostat, slovně to nelze vyjádřit přesněji jinak, než slovem JSEM.

Dotaz posluchače: není to to „je se“?

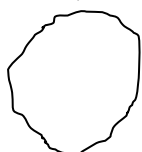
J.P. Ne, to je stav, kdy je Já **Jsem**, ale to Já není zdůrazněno, ono je v pozadí. Je dominantní složka JSEM. Inklinuje to k tomu „je se“, ale není to přesné. Když se podíváš opravdu přesně na ten pocit, je to stav JSEM. A tento stav JSEM je přesně to, co nazýváme vědomím (nebo-li bytím). A zde vidíte tu abstrakci, že to, co nazýváme Bůh, je ta nejvyšší abstrakce. Když se podíváte na lavici, na židli, tak každý, kdo má necvičenou mysl, pomyslí, že to má určitý tvar, je to z určitého materiálu, začne přemýšlet, zda by se mu to hodilo do bytu apod., ale nikdo se nezabývá tím samotným faktem, že to existuje, že ta židle JE. Lidé na to nemají, aby to vnímali, ale proč? Prostě lavici odvezeme pryč a necháme to její „JE“. Prapůvod všeho byl pocit - a byl Někdo, kdo přímo tím pocitem byl. A ten dotyčný, kterého popisujeme, zažíval jenom JSEM. Bylo to samotné Bytí. Proto opravdu Jehova ze Starého Zákona, když to přeložíme z hebrejštiny, je – JSEM, KTERÝŽ JSEM. To je prapůvod všeho. Když byste zapomněli, že máte fyzické tělo a dostali byste se do stavu, kdy byste nevnímali fyzický svět, kdybyste zapomněli, že máte mysl, kdybyste nezažívali vůbec žádné emoce, jen byste zažívali pocit JSEM, dostali byste se do podstaty, ze které všechno vzniklo, to byl ten prapůvodní Bůh – pouze JSEM.

Dotaz posluchačky: Měli bychom mít každý tu touhu – být JSEM?

J.P.: Nyní si to všechno vysvětlíme, to je teprve začátek.

Když budeme porovnávat židli versus člověk, zjistíme, že tvarem se židle liší od lidského těla, materiálem se liší od lidského těla, psychickými funkcemi se liší od člověka, ale něco mají společného – je? JE. Toto „JE“ je společné všemu. Kdybychom všechno z vesmíru odstranili, kdybychom zrušili veškerou hmotu, veškerou inteligenci, mysl, emotivitu, zůstane jenom toto JE. I nicota (prázdnota) má platnost pouze tehdy, když je. Pokud by nicota neexistovala (kdyby tam nebylo slovo JE), tak nemůžeme o ní hovořit, nebyla by reálná. Reálné je pouze to, o čem můžeme říct, že to je. Všechno, co je, je pravda. Zapamatujeme si, že toto JSEM je to, co představuje slovo vědomí, nebo-li Bytí. Vědomí a Bytí jedno a to samé jest. Toto je zvláštní stav, kdy jenom JSEM, že tam není žádná polarita. Tam není ani světlo, ani tma. Tam není ani konečnost, ani nekonečnost. Tam není ani malost, ani velikost. Tam není ani mužství, ani ženství. Malý JE, velký JE. Když porovnáváte malost a velikost, je mezitím rozdíl, ale to, že Je malý a JE velký, to Je pořád stejné jest. Je konečno a je nekonečno. Konečno a nekonečno se liší, ale jejich JE je pořád stejné. V tomto

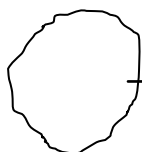
JSEM neexistuje žádná polarita, žádný protipól, tam je jenom JSEM. Můžete si to nacvičit při procházce venku, když se budete dívat na dům, strom, slunce, ale pouze se zaměříte na tu skutečnost, že to je a ne jak to vypadá a k čemu to slouží. Strom je, dům je, slunce je. Zaměřte se jen na to JE. A když se dostatečně na to zaměříte, najednou se můžete s tím také ztotožnit a dostanete se do stavu, že jenom JSEM. Je to příjemný stav, protože jste absolutně v klidu, nic se vás nedotýká. A to jsou právě ty východní směry, které se snaží do tohoto klidu dostat. To jsou ty směry, které vám začnou říkat, abyste se zbavili svých tužeb, žádostí, na nic nemyslete, aby vás dostali pouze do tohoto stavu JSEM. Pravda je, že tam to začalo. A nyní platí to, co jsem vám říkal v minulých seminářích, že toto JSEM je stav bytí absolutně pasivní.

JSEM absolutně pasivní

Proto ten klid, tam nemusíte makat, tam jenom lelkujete (Bůh jenom lelkuje). Toto JSEM nezná ani velikost, ani malost, ani světlo, ani tmu, ani konečnost, ani nekonečnost.

ALE toto JSEM se začalo v určitém okamžiku probouzet ze své lenosti, začalo se aktivovat a dynamizovat, najednou z něho něco vystoupí a to, co z něho vystoupí, je pozornost.

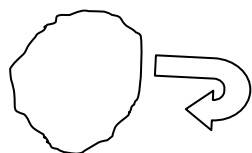

Ze JSEM vystoupí pozornost (aktivní JSEM)

Tato pozornost není něco odlišného od JSEM. Tato pozornost je také JSEM, ale už v aktivní formě. Jsem se změnilo na pozornost. To, že existujete, je důkaz, že je s vámi Bůh. To, že jste obdařeni pozorností, je důkaz toho, že je ve vás i aktivní Bůh. Pozornost je první aktivací Boha a pozornost je první výrobní nástroj Boha.

Nyní uděláme upřesnění, protože pozornost je výrobní nástroj vědomí (bytí), tak skrze pozornost se bytí (vědomí) aktivizuje. Vysvětloval jsme vám, že Život (Bůh) není vůbec nic jiného než snaha Života prožívat sebe sama čím dál aktivněji, silněji, intenzivněji. Život a vše, co vidíme kolem sebe, není o ničem jiném, než že se Život snaží sám sebe prožívat čím dál více intenzivněji.

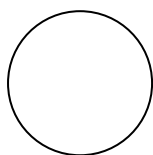
Pozornost chce zintenzivnit Bytí, takže se musí na něco zaměřit, pozornost slouží k tomu, aby skrze ni do Bytí něco vstoupilo a tím se to všechno zintenzivnilo. A protože kromě JSEM nic zatím nebylo, pozornost se obrátila na to, z čeho vzešla.

Pozornost se obrací na JSEM

A když došlo k tomuto procesu, že pozornost se obrátila na svůj zdroj, čili JSEM obrátilo pozornost na Sebe sama, došlo k zásadní události. Myslím, že ještě nikdo pořádně nezdůraznil, k čemu došlo:

Když bylo samotné JSEM, nemělo žádné hranice. Nemohli jste říct, že je to konečné či nekonečné, tam nic takového nebylo (žádná polarita), ale když JSEM obrátilo pozornost na Sebe sama, je to přesně o tom, jak jsem vám říkal, že najednou jako kdyby vyvstala otázka: Kdo vlastně Jsem? Kdo je to Ten, kdo Je? Tak se objevil první prožitek, kdy už nebyl JSEM, ale objevil se **JÁ JSEM**. V tu chvíli, kdy došlo k prvnímu ucítění, že ne že JSEM, ale že **JÁ JSEM**, došlo k převratné věci. To něco, co pokrývalo celou tabuli, se stalo kruhem.

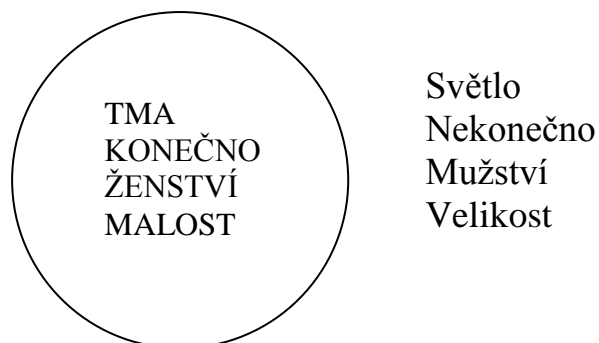

JÁ Jsem – Sebe-vědomí

Ale chápejte to, jakým kruhem. Ono by to mělo být naopak. **Všude kolem vzniklo světlo a v tom kruhu byla tma. Zde vznikla první polarita.**

Na počátku bylo jenom JSEM (bytí samo o sobě). V tomto bytí není vůbec žádná polarita, ani světlo, ani tma. Ani velké, ani malé, ani konečno, ani nekonečno. Tam je jen JSEM. Když se ale zaktivovalo toto JSEM a vzešla z něho pozornost, On ani jinou šanci neměl, protože On byl jediná existující skutečnost, tak pozornost obrátil sám vůči Sobě, a najednou jakoby ucítil: Kdo vlastně Jsem? Já Jsem. V tuto chvíli došlo k úžasné události, zde poprvé vznikl prožitek Jáství - v této formě **JÁ JSEM**. V ten samotný okamžik vznikla první polarita života. Vzniklo to, čemu říkáme Sebe-vědomí. **Sebevědomí není nic jiného než vědomí (bytí-vědomí), které si uvědomuje Sebe (bytí-vlastní vědomí).** Pochopte, co v životě symbolizuje tma a co symbolizuje světlo. To původní vědomí je mimo světlo a mimo tmu. Tam není ani světlo, ani tma. Teprve až vědomí obrátí pozornost na sebe samo, vzniká světlo a vzniká tma. **Světlo není vůbec nic jiného než že si uvědomujete Sebe. Tma je stav, kdy nemáte Sebe-vědomí.** Kolem kruhu je všude světlo, ale představte si takové světlo, když ráno začíná svítat. **Ten první slabý náznak a prožitek Jáství – ve formě Já Jsem, to bylo svítání. Objevilo se světlo. A automaticky kde je světlo, tak je i protipól - tma. Když vědomí obrátilo pozornost na sebe sama, vznikly dva možné stavy: Buď si někdo sama sebe uvědomuje, anebo si sám sebe neuvědomuje. Ten, kdo si uvědomuje sám sebe, čili je si Sebe vědom, způsobuje vznik světla a stav, kdy si někdo není vědom sám sebe, je stav tmy.**

Teprve v tomto druhém kroku vznikla veškerá polarita:

Teprve když si původní JSEM uvědomilo, že Já jsem, tak si uvědomilo, že toto Já Jsem je nekonečné. A také si uvědomilo, že může být stav, že si někdo neuvědomuje sám sebe, ale že to je konečné, dočasné.

Dotaz posluchače: Má to souvislost s d'áblem, že si neuvědomuje světlo, že si neuvědomuje sám sebe?

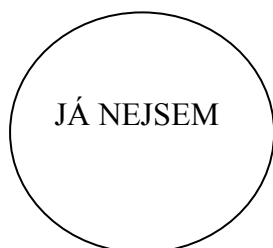
J.P.: Ne. Zatím ještě ne. Toto se dělo v Bohu. Kromě Něho ještě vůbec nikdo jiný nebyl. A jestliže Bůh zezáátku jenom byl, potom obrátil pozornost na Sebe sama, tak už nejenom že byl, ale On si uvědomil, kdo vlastně existuje. Existuji Já Jsem. Ten, kdo je, jsem Já, čili **JÁ JSEM**. To byl první záblesk Sebe-vědomí. Začalo svítat, ale jestliže je záblesk Sebevědomí, tak také samozřejmě existuje alternativa, že existuje bytí, které si neuvědomuje samo sebe. A to je tma. Tento stav zažíváte, kdykoliv spíte. Tmu zažíváte, kdykoliv si zavřete oči. Tma je psychický stav. To není fyzikální stav. Tma je stav, že si neuvědomujete sami sebe, svoje Já. To, že existujete, je mimo světlo a mimo tmu. I ta tma je, vědomí tmy tam je. Ale uvědomte si, že **tma a světlo se netýká vědomí, ale tma a světlo se týká vašeho Sebe-vědomí!** Jestliže máte Sebe-vědomí, je světlo, jestliže nemáte Sebe-vědomí (neuvědomujete si sami Sebe), je tma.

Podstata spánku.

To je pointa příběhu. Proč usínáte? Proč přestanete žít? Protože vám zanikne vaše Sebe-vědomí, vaše Já Jsem. Ono nezaniká, ono někde je, ale když si přestanete uvědomovat svoje Já, zanikáte.

Celá podstata spánku je taková: Když si večer lehnete, v první fázi se začínáte uklidňovat, uklidní se vaše smysly, mozek, hlava. Přes den většina lidí bydlí v hlavě. Když se hlava uklidní a právě proto mají lidé, kteří mají problémy s uklidněním hlavy, protože pořád přemítají, co bylo a co bude zítra, proto mají problémy s nespavostí. Nejsou schopni usnout, protože nejsou schopni opustit hlavu. Po té fázi, když se uklidníte, kdybyste to pozorovali, tak váš pocit Já začne z hlavy sestupovat dolů, v okamžiku, kdy opustí vaši hlavu, lidé usnou. Protože pro lidi je vůbec nepředstavitelné existovat mimo hlavu, oni jsou tak

ztotožnění se svojí hlavou, mozkiem, že je pro ně nepředstavitelná jiná forma existence. Když opustíte hlavu, dochází jakoby k zániku vnímání fyzického světa, tak většina smrtelníků „umře“, protože jsou tak ztotožnění se svým fyzikem, že když začnou existovat v jiné formě, tak by je vůbec nenapadlo, že je to možné. Ale když byste to sledovali, zjistíte, že vaše Já (Sebe-vědomí) sestupuje do hrudi, kde se zastaví, dál už nejde a teď ve vás začne působit taková blaženost, sladkost, vznikají ve vás příjemné až mírně orgasmistické prožitky. To je také ten důvod, že když jsem někdy měl v posteli vedle sebe ženu a byl jsem unavený, chtěl jsem spát a vůbec jsem neměl pomýšlení na nějaké hrátky, tak člověk usne a probudí se za 10 minut, a zjistí, že je vzrušený. To souvisí právě s touto fází, kdy vaše Já z hlavy sestoupí, dostane se do hrudi (úrovně duchovního srdce – srdeční čakry), kde zůstane chvíličky vyčkávat, až se fyzický organismus úplně uvolní, a najednou bum a zjistíte, že jste v jiném světě. Zjistíte, že jste ve světě, kde lítáte, kde jsou mraky, kde se vznášíte nad nějakou krajinou, nebo se octnete ve světě intenzivního světla, kde na vás čekají úžasné bytosti, najednou zjistíte, že fungujete v úplně jiné realitě, která je stejně tak reálná jako tato realita. Pointa příběhu spočívá v tom, že lidé si myslí, protože k tomu byli od malička vedeni, že spánek je 8 hodin neexistence. Ale vy existujete i ve spánku, ale nemusíte si být vědomi sami sebe. To znamená, že v okamžiku to původní JSEM obrátilo pozornost na sebe sama, si jakoby položil otázku: Kdo je to, který je? Odpověď přišla prožitkem, né myšlenkově: No, Já Jsem. Ten původní si uvědomil sám Sebe, proto Sebe-vědomí, ale automaticky vznikl protichůdný stav - Já nejsem.

Vně kruhu bylo světlo, uvnitř je tma. Světlo je nekonečné, tma je konečná. A zde máte také vysvětleno, proč v pohádkách dobro vždycky zvítězí. **Protože zlo a tma je od samého počátku jejího vzniku limitováno, je konečné a je všude obklopeno ze všech stran světlem. Já Jsem je nekonečné a věčné, Já nejsem je konečné a také věčné.** To si ukážeme za chvíli.

Takže když si večer lehnete, vypusťte z hlavy myšlenku, že spát znamená nevědět o sobě, spát může znamenat – vědět o sobě, ale musíte si připustit jednu věc, že budete vědět o sobě, ale také musíte připustit, že budete někde jinde. Protože spánek nepotřebuje vaše tělo, spánek potřebuje vaše duše a váš Duch, protože za těch 16 hodin během dne, co vaše duše musí používat toto tělo a musí vnímat tento svět, je tak unavená z tohoto světa a z kvality tohoto těla, ve kterém je, je to pro ni břemeno. Je to duše, která musí v noci opustit toto tělo, tento hmotný svět, odpočinout si od něho, nabrat v duchovním světě energii a teprve když se vaše duše v duchovním světě osvěží, teprve tehdy zase ráno vstupuje do

těla, aby plnila své další pozemské úkoly. Nespíte kvůli tělu, ale kvůli duše. Kdyby to bylo pro tělo, tak tělo by nikdy nechtělo spát, protože tělo by pořád chtělo vnímat svět, protože tělo miluje svět.

Dotaz posluchačky: A když se chce spát i odpoledne?

J.P.: Tak ta duše chce přebývat někde jinde. Ale to si všechno také povíme. Ale spíše se budu bavit o tom, že samozřejmě, že když jste hodně unaveni, když třeba jste utahaní během dne, tak jděte spát, přejděte do Já nejsem, ale když si někdy lehnete, a jste celkem v klidu a čerství a svěží, zkuste pozorovat ten proces, který jsem vám nyní vysvětloval, jak budete sestupovat do hrudi, kde je „výťah, který vás převezde do jiného světa“, a když si lehnete, tak čím začnete – pozorností, obraťte ji do tohoto místa, začněte toto místo prociťovat, a uděláte takovou přesmyčku: Ne že Já svojí pozorností vycituji a prožívám toto místo, ale Já Jsem v tom místě, čili si řeknete, že Já jsem Ten, který v tom místě je, ne že Já ležím v posteli na zádech, tam někdo leží, ale to nejsem Já, tam leží tělo. Ale Já jsem živý, jsem Ten, který se nachází v hrudi tohoto těla, a s tím pocitem: Já jsem v hrudi tohoto lidského těla, tuto pozornost u toho udržujte. Když to neudržíte, dostanete se do bezvědomí. Ale jestliže se svou pozorností budete držet pocitu Já, naprosto v klidu, ale pořád v pozornosti a nenecháte si Ho utéct, protože když vám Já zdrhne před vaší pozorností, zanikáte, protože Já je přímo vaše Sebe-vědomí. Já je pocit, že Já existuji. Když nemáte pocit Já, neexistujete, jste „mrtví“, dostanete se do stavu Já nejsem. A když se toho Já budete držet, najednou zjistíte, že někde jste, ale vůbec nejste v hmotném světě. Já jsem někde jinde, jsem to naprosto Já, který bydlí v Ostravě, ale jsem úplně někde jinde. Takto si můžete sami ověřit, že smrt vůbec neexistuje. Smrt není nic jiného než to, co se odehrává každou noc doma. Vaše Já vystoupí z těla a zapomene na tento svět a přebývá v jiném světě. Samozřejmě, že během smrti dochází k definitivnímu vystoupení z těla bez možnosti návratu. A toto Já, to jste přímo vy – vaše Sebevědomí.

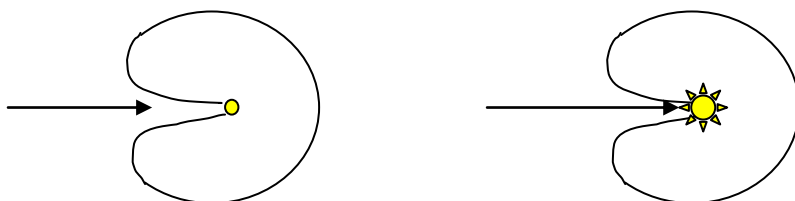
Důležitá věc: Okamžik, kdy Jsem obrátilo pozornost na sebe sama a vzniklo první poznání, že Já Jsem (Sebe-vědomí), automaticky vznikala matka veškerých polarit. Bytí, které si uvědomuje Sebe sama – Já Jsem (Sebe-vědomí) a bytí, které si neuvědomuje sebe sama, čili to je ne-sebe si vědomé bytí (Já nejsem), to je matka veškerých polarit, které v životě jsou. Světlo – tma. Konečnost – nekonečnost. Mužství – ženství. Je důležité si tyto pojmy vyjasnit, co to je vědomí (Jsem, pocit Bytí), když Bytí se zaktivuje a obrátí pozornost na Sebe sama, vzniká uvědomění, kým vlastně Jsem, že Bytí si uvědomuje Sebe samo, vzniká prožitek **Já Jsem**, což je Sebevědomí, jinými slovy: Sebe si uvědomující vědomí, Sebe si uvědomující Bytí. Jako protipól v ten samý moment vznikne bytí, které si neuvědomuje samo sebe, dá se říct: ne-sebevědomí, čili Já nejsem. To je svět spánku, svět temnoty, svět bezvědomí. Člověk, který se naučí vědomě vnímat svoje Já, by nikdy neměl být bezvědomý. Je potěšitelné, že tma je omezena ale netvrdím, že není věčná. To si vysvětlíme. Někteří ve věčné tmě opravdu skončí.

Došlo zde k podstatné změně: První bylo JSEM kdežto dále skrze pozornost zaměřenou na sebe sama se toto JSEM změnilo na JÁ JSEM a objevila se nová kvalita – JÁ.

1. JSEM
2. JÁ JSEM

Objevením se JÁ začalo svítat a objevovalo se světlo. A tam, kde JÁ není, je tma. V JSEM ještě nebylo ani světlo ani tma, ale když se do hry dostalo JÁ, tak vědomí JÁ je světlo a když si neuvědomíme JÁ, je tma. Původní bytí bylo tak fascinováno tímto JÁ, protože pocit JÁ je velmi příjemný, takže když se vyhoupllo JÁ (Sebe-vědomí), původní JSEM přestalo věnovat pozornost Sobě samému, ale začalo věnovat pozornost tomu samotnému JÁ. Jsem už nevěnovalo pozornost JSEM, ale začalo věnovat pozornost tomu JÁ, které se objevilo. A tím, že začalo čím dál více soustřeďovat pozornost na svoje JÁ, se pocit JÁ začal zahušťovat a byl čím dál intenzivnější a k čemu došlo?

Když původní JÁ jsem začalo ve druhé fázi věnovat zvýš. pozornost pouze samotnému JÁ, se začalo JÁ Jsem čím dál více koncentrovat do pocitu JÁ, až uprostřed dosáhlo Jáství takové intenzity, že to explodovalo v neskutečný prožitek blaženosti, radosti a štěstí (orgasmistický prožitek ze svého JÁ):

Všimněte si, jak to probíhalo: Jak se JÁ Jsem čím dál více zahušťovalo do pocitu JÁ, pronikalo to přímo doprostřed temnoty bytí, které si není vědomo samo sebe. Protože kde se mohlo nejvíce zintenzivňovat, no jenom v tom prostředí, kde JÁ jsem vůbec není. To vysvětluje výrok: (JAN): Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha.. atd., a toto Slovo svítí v temnotách, ale tmy ho neobsáhly. To je to Světlo, které svítí v temnotách. To je to Světlo, kde zažívá živá bytost maximálně pocit svého JÁ. Proto jsem říkal, že Láska je prožitek neskonalé radosti, štěstí, který není podmíněn vůbec ničím jiným než že si člověk uvědomuje, že je živou Bytostí, jinými slovy: že si uvědomuje svoje JÁ. To je to, co křesťané nazývají Kristus.

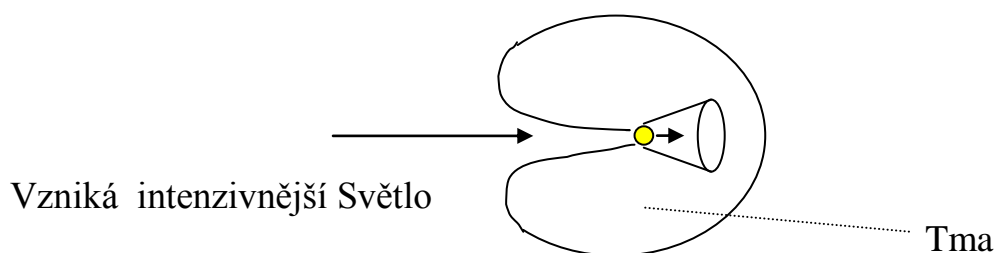
3. KRISTUS – vědomé Sebe-vědomí

V prvním kroku bylo jen vědomí. V druhém kroku (když vědomí obrátilo pozornost na Sebe sama) vzniklo Sebe-vědomí, v třetím kroku, kdy došlo k vyvrcholení – k prožitku neskutečné euforie, vznikl závěrečný stav – vědomé Sebe-vědomí, můžeme to nazvat Supervědomí. Je to obrovský rozdíl (mám to na sobě prožité) být si sebevědomý, uvědomovat si, že JÁ Jsem, ale mnohem

dynamičtější je, že si uvědomujete fakt, že si uvědomujete sami Sebe. Teprve v okamžiku, že si uvědomujete, že si uvědomujete sami Sebe, přichází neotřesitelné poznání, že znáte Boha a že není vůbec nikdo jiný než Vy sami.

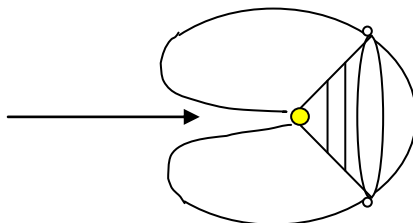
Nikdy vám neudělá blaženost to, že zažíváte JSEM, první náznak blaženosti je, že zažíváte **Já** Jsem. Duchovní orgasmus ale nastává, když si uvědomujete, že tím co jste, je Já, že si uvědomujete skutečnost, že jste si Sebe-vědomí. To je to nejvyšší Světlo, které vidíte symbolicky vyjádřeno na obloze jako Slunce. Já Jsem je svítání – první náznak nového dne, ale Slunce se prožívá v nejvyšší intenzitě svého Já (zažíváte Já na plné pecky!), to je to maximální Světlo, které vám dává maximální teplo (blaženost). Slunce (intenzita Světla) není nic jiného než intenzita Sebe-vědomí. V přírodě i v duchovních světech čím více máte Sebe-vědomí, tím více máte Světla. Čím více si uvědomujete svoje Já, tím je více Světla a lidé, kteří dosáhnou maximálního vědomí svého Já, žijí v duchovním světě, kde je všechno ze zlatého Světla, to je nebeská říše.

Teprve tehdy, když vzniklo vědomé Sebe-vědomí (tvůrčí Já), vznikl proces, kdy se může tvůrčí Já podělit o své štěstí s jinými bytostmi, začal vyzařovat energie (hmotu), až vznikla mysl, a skrze emoce se to vracelo zpět.

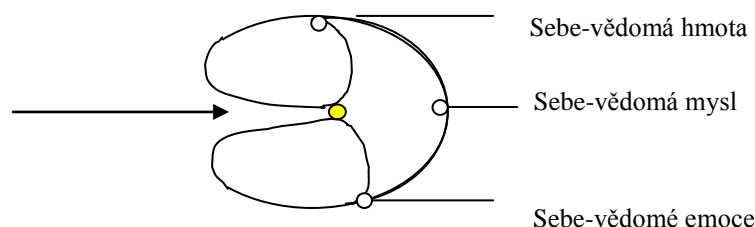
Všimněte si, jak Světlo vyzařovalo ve světě tmy. Když narůstal pocit vědomí Já, vznikalo intenzivnější Světlo, až Já narostlo do takové intenzity, že vzniklo duchovní Slunce, které začne vyzařovat do této tmy. To, co Slunce vyzařuje je: hmota, která se dostává do mysli a od mysli se odráží zpět emoce k tomuto tvůrčímu Já.

V podmínkách této planety to probíhá tak (a můžeme to pozorovat na svém dětství), že začínáte úplně od piky, úplně od nuly, od tohoto Světla.

Pořád se to rozšiřuje z toho Světla a kam to spěje? Spěje to k tomu, kde to začalo. V bodě, kde došlo k uvědomění si prvního Já jsem, se začalo Já Jsem zintenzivňovat až do prožitku maximálního Jáství, Tvůrčí Já začalo vyzařovat

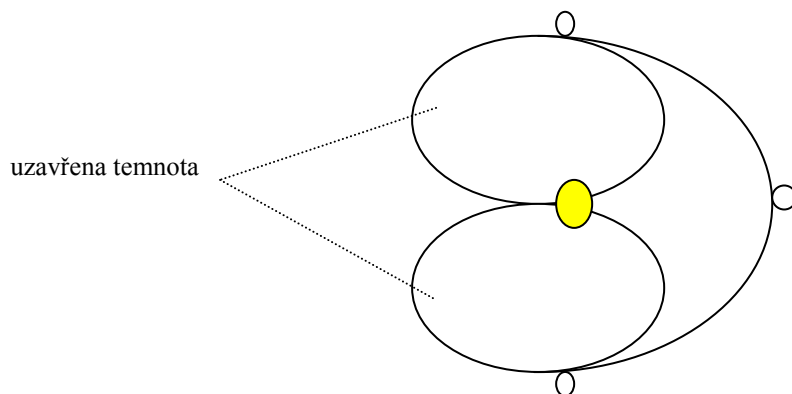
hmotu, mysl, emoce, které se obracely zpět, až jednou bude dosaženo stavu, že vaše mysl se dotkne tohoto Sebe-vědomí a budete mít naprosto Sebe-vědomou mysl, kdy budete mít fyzické tělo, které se dostane do kontaktu se Sebe-vědomím, a kdy budete mít i naprosto Sebe-vědomé emoce.

Všechny složky vaší bytosti (mysl, emotivita, fyzično) se stanou naprosto Sebe-vědomé. Když toho bude dosaženo, že toto tvůrčí Já bude mít tyto prostředky k dispozici, tak On začne tvořit na plné pecky.

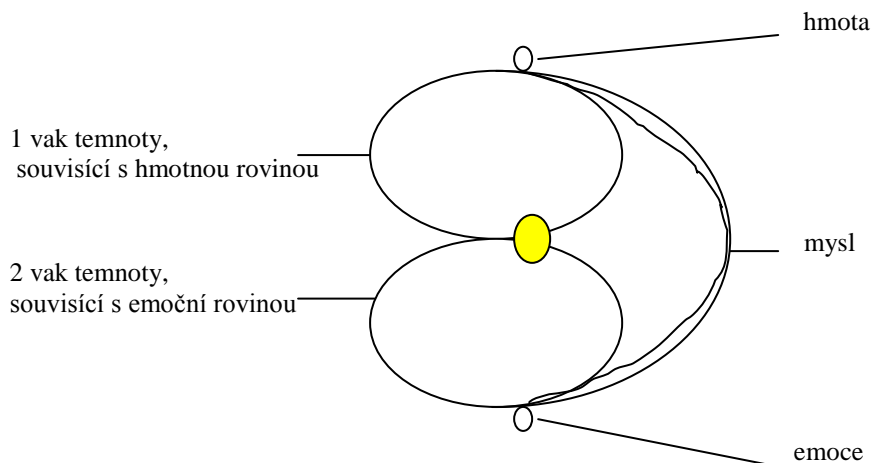
Nyní jsme ve fázi, kdy celé stvoření teprve směřuje k tomu opravdovému stvoření. To, co zatím ve stvoření probíhá, je průpravná fáze k tomu, že si toto Já jsem (tvůrčí Já) vytváří nástroje, které budou ve všech složkách naprosto Sebe-vědomé a tím pádem začne teprve skutečná tvorba.

Všimněte si, co se stalo s původní tmou. Až dojde k tomu, že vzniknou fyzická těla, která se dostanou do kontaktu se Sebe-vědomím, když vznikne mysl, která bude v kontaktu se Sebe-vědomím, když vznikne emotivita, která bude v kontaktu se Sebe-vědomím, ta původní temnota se uzavře do dvou vaků.

Tyto vaky se jakoby zapouzdří, a **duše, které se nebudou chtít zúčastnit tohoto rozvoje, a budou se neustále snažit být mimo tento rozvoj, kdy tvůrčí Já si vytváří tyto nástroje, oni budou navěky uzavřeni v tomto věčném JÁ NEJSEM.**

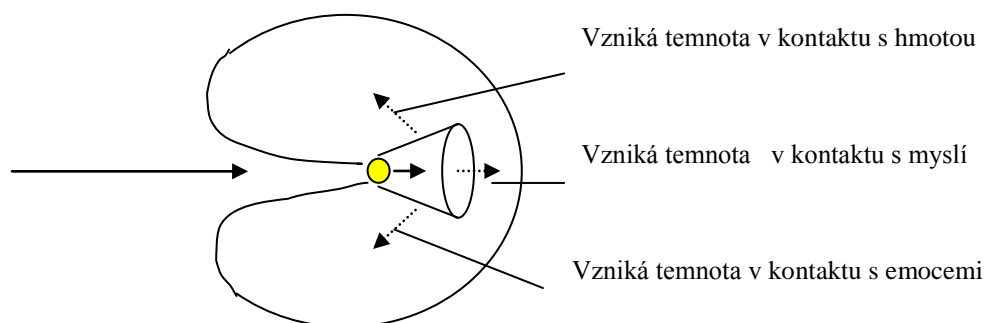
Máte dvě možnosti:

Až se dostane lidstvo jako celek do této fáze, že budou vytvořeny fyzické nástroje, které jsou v kontaktu se Sebe-vědomím, že lidská mysl se dostane do kontaktu se Sebe-vědomím a emotivita se dostane do kontaktu se Sebe-vědomím, kdy dojde k zapouzdření původní temnoty, jsou dvě možnosti:

1. Do té temnoty (1.vaku, který souvisí s hmotou) budou navěky uzavřeny ty duše, které se trvale odmítaly zúčastnit vnějšího hmotného života, odmítaly se podílet na hmotné tvorbě, to jsou ti, kteří stále touží po nějakém vyvanutí (rozplynutí se).
2. Ti, kteří odmítají emoce, neboť emoce nemají jiný účel než sjednotit vás s tvůrčím Já (s Kristem - Láskou). Ti, kteří budou stále uchovávat emoce, které jim budou zabraňovat ve sjednocení se svým tvůrčím Já, budou navěky uzavřeny v druhém vaku temnoty (který souvisí s emocemi).

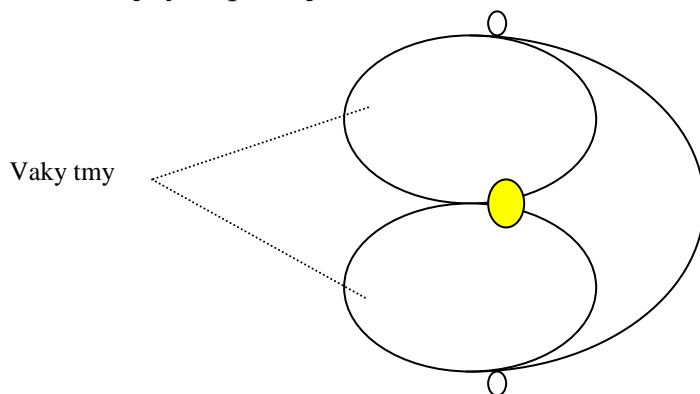
Když dochází k tomuto procesu, že se rozvíjí fyzično, mentalita, emoce, který nakonec skončí u toho Sebe-vědomí, tak v jednom směru je to temnota v kontaktu s hmotou, v druhém směru je to temnota v kontaktu s myslí a v dalším směru je to temnota v kontaktu s emocemi:

Když někdo vytrvale odmítá fyzické bytí, kdo to je sebevrah? On chce ukončit své fyzické bytí, odmítá bytí, nechápe, že je důležitá věc – být ve hmotě. Nyní se bavíme o duši ne o Duchu, který je nesmrtelný, tak když se dostane sebevrah mimo tento svět, tak Tvůrce může tuto duši přemístit buď do temnoty

mysli nebo do temnoty, která souvisí s emocionalitou a ta duše dostává nějaké nové podněty, které ji „nabudí“, že se znovu zúčastňuje tohoto životního procesu.

Když někdo preferuje mentální temnotu, jeho tvůrčí Já ho dá do vaku, kde je emoční temnota, nebo hmotná temnota a emoce nebo hmota ho vtáhnou (protože to začne být pro něho přitažlivé) do toho tvůrčího procesu. V tomto světě temnot má stále ještě tvůrčí Já možnost s duší hýbat, protože když duši nevzrušuje mentalita, může ji vzrušovat fyzično nebo emoce. Když ji nebude vzrušovat fyzično, tak ji přemístí do temnoty ve spojení s mentalitou nebo emocionalitou. Ale jestliže jednou dojde k závěrečnému procesu, vzniknou dva separované vaky a ty duše, když někdo pořád tvrdošíjně odmítá pozemské bytí, když někdo tvrdošíjně pořád odmítá emoční bytí, a už není možnost je někam jinak přemísťovat. Takže zůstanou už v těchto dvou separovaných vacích na základě svých tvrdošíjných postojů a tam se už uzavřou navěky.

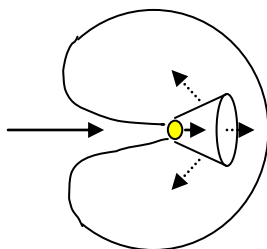

A to vám vysvětluje, že nikdo nemůže k tomuto Sebe-vědomí (k Otci) než skrze Mne. Toto je tvůrčí Já, které má eminentní zájem, aby se vyvíjely těla, emocionalita a mysl, které spějí k Sebe-vědomí.

Z výše uvedeného vyplývá, že na konci této přípravné fáze stvoření nebude existovat nesebevědomá mysl, tzn. že všichni lidé budou mít možnost naprosto jasně a logický pochopit, co se ukrývá pod pojmem Bůh. Nebude existovat mentální temnota. Světlo bude možno odmítat pouze buď hmotně, tzn. praktickými činy, nebo emočně, tzn. že světlo nemám rád.

Tam je důležitá ještě ta věc, že když jsme si vysvětlovali stvoření světa v šesti dnech, když stvořil Bůh člověka k obrazu svému a podobnosti svému, když vznikli první duchovní lidé, tak tento proces tam proběhl také, ale proběhl okamžitě. Tito první duchovní lidé si vyli Sebe-vědomí na všech úrovních. Na několika přednáškách jsem vysvětloval, v čem je problém, že tam nedošlo k rozvoji Individuality. Oni si byli tak vědomi svého Já, že pořád měli pocit, že jsou jedna Bytost. Tam se nemohla plně projevit Láska. Proto Bůh pracoval na takových podmínkách, aby došlo k maximální separaci, k maximálnímu oddělení, čímž vzniká naše samostatnost a tím teprve vzniká a plně se může

projevit naše Individualita. A právě proto musel stvořit svět, aby tento proces začal úplně od piky, až se to nakonec vyvine...

Když se dostane do toho stavu, tak nám už bude zachována naše samostatnost, kdy si uvědomujete počáteční jednotu, ale současně bude zachována naše samostatnost.

To je ten cíl, že z původně jediného Boha bude více Bohů.

Je srandovní, že pro většinu lidí takové pojmy, jako je vědomí, jsou nic mu neříkající. A přitom je to úplně zásadní podstata života. Vědomí je život sám. Akorát se jedná o to, že toto vědomí nebo-li život má potřebu sám sebe zintenzivňovat.

Je to přesně jako v našich lidských životech: Po něčem toužíte a ani si neumíte vůbec představit, že byste tu věc mohli v životě mít, může to být sen z říše pohádek. Ale přesto, když to jednou dostanete, ať je to cokoli, první dny, týdny se z té věci radujete, časem vám to ale zevšední, protože to, co je trvale stejné, i když je to zpočátku velice příjemné, stejně zevšední a tak je to i s Živodem. Kdyby Život zůstal pořád ve stejné fázi a poloze, tak by také začal cítit nudu a všednost. Život má potřebu (a On to také dělá a bude dělat), že sám Sebe bude neustále zintenzivňovat do nekonečna. Bylo to zpočátku tím, že toto vědomí (JSEM) se zaktivizovalo, proměnilo se na pozornost, kterou obrátil vůči Sobě samému, JSEM se stalo Já Jsem a vědomí se změnilo na Sebe-vědomí. Byl tam nový faktor, prvek Já, a toto Sebe-vědomí začalo zaměřovat pozornost jenom na samotné Já, čímž docházelo k zintenzivňování tohoto prožitku Já (až prožitek Já dospěl do maximální intenzity) došlo k explozi, ke vzniku duchovního Slunce, to byl ten prožitek, že si uvědomujete, že si uvědomujete Sebe. Uvědomujete si, že jste se dostali k samotné podstatě své bytosti. Je to vědomé Sebe-vědomí, vědomí, že si uvědomuji sám Sebe. Můžeme to nazvat jako super Sebe-vědomí. A nakonec toto super Sebe-vědomí (tvůrčí Já) začne vyzařovat hmotu, mysl, emocionalitu, které postupně zdokonaluje, až se vyvinou tak, že se stane Sebe-vědomá mysl, Sebe-vědomé tělo (hmota) a Sebe-vědomá emocionalita.

Ale ten, kdo se tohoto rozvoje (plánu tvůrčího Já) nechce zúčastňovat, tak jeho duše někdy skončí (pokud bude na tom tvrdošíjně trvat) v tomto JÁ NEJSEM. Protože v každé kuchyni, když se něco vaří, je odpadkový koš. I v životě je odpadkový koš. Proto také Ježíš učil o věčném životě a o věčném ztracení.

Pokud chce někdo poznat to, co se nazývá Bůh, musí absolvovat přesně to samé, co absolvoval Bůh. Vztít svou pozornost a zaměřit ji na svoje Já. Není to nic složitého. Není v tom žádná mystika, žádné mysterium, nehleďte v tom žádnou složitost, uchopte svou pozornost a zaměřte ji na svoje Já, protože své Já cítíte každý den, už důkaz, že jste při vědomí, je důkaz, že cítíte Já. Když se hovoří o vědomí a nevědomí, to není správné, vědomí je – JSEM. Když někdo řekne protipóly – vědomí a nevědomí, tak vědomí je – jsem Sebe-si uvědomující vědomí, a ne Sebe si uvědomující vědomí (nevědomí).

Vědomí je Sebe-vědomí. - Já Jsem
Nevědomí je ne Sebe-vědomí. – Já nejsem.

Když zaměříte pozornost na toto Já, sami zjistíte, že každý den toto Já cítíte jinak. Někdy zaměříte pozornost na Já a ono se vám hned silně zintenzivní, někdy to uděláte zase a nejste schopni Ho pořádně nahmatat, každý den je to jinak, ale je to o opakování, to se musí stát pro člověka denodenní záležitostí, musíte svoji pozornost věnovat svému Já minimálně hodinu denně. Protože kdo nedokáže praktickým úsilím a to praktické úsilí nespočívá v ničem jiném než neustále svojí pozorností a svojí myslí směřovat a obracet se na svoje Já, tomu se Já plně neodhalí. Dokud vaše Já nebude z vás cítit, že Ono je na prvním místě ve vašem životě, nechá vás jít vaší cestou a nebude se vám do ničeho vnučovat. Ale člověk, který si nechce nechat odhalit svoje Já, netuší, o jakou radost, blaženost se okrádá. Vaše pravé Já je přímo štěstí, je to přímo vaše Láska a Moudrost. Hleďte štěstí, Lásku, všechno možné, příjemné někde jinde, ne ve svém Já, tak to nikdy nezískáte. Můžete sjezdit celý svět, setkat se s kýmkoliv a mít cokoli. Protože pocit životního štěstí, pocit životní Lásky je přímo obsažen ve vašem Já, protože Já tím přímo je! Když vidím lidi, jak se za něčím ženou, jak něco hledají, nezávidím jim, ať si jezdí do Ameriky, ať si jezdí, kde chtějí, ať si létají na Měsíc, já vím, že štěstí najdu jedině ve svém Já.

Dotaz posluchačky: Chtěla bych vědět, jestli to Ježíš v tu dobu už vyučoval tak, anebo to bylo pouze v těch symbolech? Říkal to tak před dvěma tisíci lety, jak to říkáš Ty?

J.P.: Ne. Jak jde vývoj, tak s každým fyzikem souvisí určitá mysl a určitá emocionalita, to se nedá oddělit, lidé tehdy nebyli na takové intelektuální úrovni, aby přijali myšlenku, že to jsou přímo Oni, kdo jsou Bohové.

Pokrač. dotazu posluchačky: Tak se ale nemůžeme divit, že to je dnes, jak to je, protože kolik lidí se o to zajímá?

J.P.: Málo. Ale to není z důvodu, že by na to myšlenkově neměli, ale oni jsou už tak posedlí hmotou, že si myslí, že hmota jim dá víc než jejich Duch, oni už v Ducha nevěří. Přitom netuší, že určitá etapa vývoje končí, blížíme se k obrovské duchovní revoluci, která tento systém (svět) smete. A to je právě paradox dnešní doby, že je zde taková temnota, Pravda a Láska je tak vytrvale

odmítána, ale současně mají lidé možnost dosáhnout těch nejvyšších duchovních met – cílů. Šťastný je ten, kdo tuto dobu k tomuto využije, protože v duchovních světech to budou potom velikáni. Protože až tady bude duchovní revoluce a všechno se obrátí k dobrému, že Duch bude prioritou číslo jedna, že se budou o duchovních věcech učit děti na škole, tak potom už to bude snadné docílit nějaké duchovní mety, ale jestliže jsi v podmínkách kde svět toto duchovní snažení tvrdošíjně odmítá a ještě tě bude pomlouvat, že jsi šílená, tak víš, jakou to má v duchovních říších hodnotu? Tam tě bude Bůh předvádět celému stvoření, řekne: Podívejte se, ten Mne dosáhl v těch nejméně příznivých podmínkách. To je duchovní hrdina. Takže nevyužít tuto dobu a dát tomu limit nejpozději do roku 2084, protože ten převrat musí proběhnout řádově mezi roky 2012 až 2084, tak kdo ještě těch pár desítek let nevyužije k tomu účelu, aby poznal svoje Já, tak to je tak promarněná příležitost, až to je neskutečné.

Není to vůbec nic složitého. On mi říkal: Každý Mne cítí, každý cítí svůj pocit Já – nejdůležitější věc každého života, protože co to je bezvědomí? Už jsme to dnes říkal – ztráta pocitu Já znamená – nebytí. Zažíváte to každý den a nemusíte ztrácet Já. Ale nicméně to, že vám Já dává život, protože vaše Já je přímo váš život, tak každého zajímá všechno možné, jenom ne jeho vlastní život. Já už se ani nad tím nerozčiluji, už se tomu jen směji. To už je hlupáctví nejvyššího stupně.

Toto Já touží být nalezeno člověkem, Ono to chce! Z jedné stránky to chce, ale člověk musí vyvinout nějakou snahu. A když budete tuto snahu vyvíjet, zjistíte, že vaše tělo, vaše emocionalita, kterou vám vytvořili tisíce a tisíce lidí před vámi, kteří si mysleli, že Bůh je všechno možné jenom ne vaše Já. A jak těžce se vám bude bojovat proti této převaze, že každá na vás dorážející myšlenka, každý pocit na vás dorážející, se vás snaží odradit od vědomí, že Já Jsem Já je Bůh. Ale kdo vytrvá, bude spasen.

Poznámka posluchačky: Kdy si dítě uvědomí své Já? Vzpomínala jsem na svůj zážitek, kdy jsem si jako dítě hrála a teď jsem si vlastně uvědomila, co já tu na tom světě dělám? A jiní si tak hráli a cítila jsem, že se takovými myšlenkami nezabývají, ale já jsem pořád nemohla přijít na to, co tu vlastně dělám. A dozvěděla jsem se to, až když mi bylo 42 let.

J.P. No, aspoň někdy. Ale to je právě ta kvalita, že každý člověk instinktivně bezděčně zažívá pocit Já Jsem. A když se vědomě začne svojí pozorností zabývat tímto Já Jsem, tak zjistíš, že z toho pocitu Já jsem se začne zdůrazňovat ten samotný pocit Já. Když se začneš intenzivněji věnovat svému pocitu Já, Ono začne houstnout, až exploduje a v tom prožitku exploze si uvědomíš, že si uvědomuješ, že Já Jsem Já. Je to vědomé Sebe-vědomí a prožívá se to tak, že z jedné stránky si uvědomuješ, že jsi všudypřítomná Bytost, že celým prostorem prostupuje živá Bytost, která je beztvará, ale všudypřítomná, a že jsi to Ty, to je to Já jsem, a když to Jáství zažiješ na plné pecky, tak tě to stahuje do hrudi, kde je to nejintenzivnější, a tam se objeví Bytost. Bytost, která má i podobu. A cítíš,

že touto Bytostí jsi Ty! Jsi tato Bytost, která je jenom obalena masem. Dříve sis myslela, že jsi to maso a nyní budeš vědět, že jsi ta Bytost, která žije v hrudi člověka, a že to maso je pouze obal, který ti umožňuje vstoupit do těchto podmínek a že sis jenom naivně ve své hlouposti myslela, že jsi maso. A budeš tak nadšena, že se s touto Bytostí setkáváš, protože to je takový Zdroj blaženosti – být s touto Bytostí, vnímat Její Moudrost...Dnes už lidé ani nevědí, kde žijí...

Proto jsem vám říkal: Kdo uctívá Ježíše, nepozná ani Krista, ani Sebe, ale kdo uctívá sám Sebe (svoje Já), pozná jak Krista, tak Ježíše. Protože i Ježíš nedělal nic jiného (a on nebyl Ježíšem na základě nějakého ježíšovství), než že si uvědomoval svoje Já tak intenzivně, že byl opravdu Božský, protože toto Já je Bůh. A právě proto když Ježíš chodil, říkal: Já a Otec jedno jsme, protože si uvědomoval svoje Já, že On byl tímto Já, a uvědomoval si, že toto Já je Bůh. A když říkal: Já a Otec jedno jsme, tak Židové se čertili: Jak je to možné, že nějaký člověk se prohlašuje, že je jednotný s Bohem?! A právě proto jim říkal Ježíš: Proč se čertíte? Proč Mi nadáváte? Vždyť ve vašem svatém Písmu je napsáno: Cožpak nevíte, že Bohové jste?! Já nic neporušuji, ale jen naplňuji a říkám to samé, co píše vaše Písmo (Starý Zákon)!

Každý, kdo chce najít Boha, musí zapomenout, že Bůh je někdo jiný než Vy! Dokud si budete myslet, že Bůh je někdo oddělený od vás, tak Ho nenajdete, to vám garantuji.

Když Ježíš říkal svým učedníkům, že bude ukřižován, tak říkal: Já musím odejít, protože kdybych zůstal ve vašem kruhu, tak bych vám nemohl seslat Ducha svatého. To znamená, že bych vám nemohl seslat to poznání přítomnosti Boha ve vašem srdci – vašeho pravého Já! Protože když s nimi byl Ježíš, tak na základě toho, co dělal (léčil, různé zázraky, projevoval Moudrost...), tak oni by pořád viděli toho Boha jen před sebou. Nikdy by Ho nenašli v sobě. Proto musel odejít (také – mimo jiné).

Pokrač. dotazu posluchačky: Takže předtím to (Já) lidé nemohli poznat, až po Ježíši?

J.P.: Poznali to. V jiných kulturách byli zasvěcenci, byli znalci svého Já. Problém byl v něčem jiném: Oni toto Já znali ve speciálních podmínkách. V Egyptě bylo hledání Duch to nejdůležitější v celé společnosti. Tam měli zasvěcovací ústavy apod., ale to je to samé, jako když pěstuješ květinu ve skleníku. Ale Bůh chce, ať se toto Já rozvíjí v podmínkách absolutní nevědomosti, tzn. od stavu nulové sebeuvědomělosti až ke stavu maximální sebeuvědomělosti a pokud možno v průběhu jednoho tělesného života. To je maximální duchovní výkon, který je proveditelný pouze na této planetě. Ježíš dosáhl svého sjednocení s Bohem ne ve speciálních podmínkách, ale během normálního, praktického, každodenního života, ale Ježíš si byl od malička vědom svého Božství. Bůh chce, ať se to rozvíjí ze stavu nula do stavu toho maximálního rozvoje, kdy si budeš opravdu vědoma svého Jáství, tedy ze stavu nula, ale hlavně v kontextu s naprostou realitou toho života. Ne ve skleníku, ale

přímo někde na poli. To znamená, že kdyby se Ježíš inkaroval v Egyptě, tak je okamžitě faraon, hned by Ho zvolili jako svého vůdce. Ale Ježíš udělal to, že byl člověk, který si je vědom svého Božství, žil naprosto normální život, v každodenní realitě chtěl ukázat, že být s Bohem nevyžaduje nějaké speciální podmínky, že to může zažívat každý přímo tam, kde je, On dělal truhláře, měl normální rodiče, nepotřeboval k tomu speciální podmínky. Kdežto zde mají lidé pořád výmluvy, že to nejde, že nemají k tomu ty správné podmínky, že se musí starat o rodinu a o další věci, že nemají na to čas. To jsou jen výmluvy! To je důvod, proč Ježíš před svou smrtí říkal svým učedníkům, že se nechá ukřižovat kromě jiného i proto, aby se už nikdo nemohl vymlouvat.